VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

X. évfolyam, 3063. szám | 4 oldal, 20 bani | 1954, december 26, vasárnap

Lapunk tartalmából:

— Az anyanyelv és irodalomolvasás tanitásának néhány kérdéséről (2. oldal).
— Az RNK képzőművészei évi tárlatának megnyitása (2. oldal).
— Az IMSz alapszervezetek munkájának megjavitása a lipparajoni IMSz bizottság figyelmének előterében (2. oldal).
— Elhanyagolt faliujság (2. oldal).
— Magyar könyvtár a fővárosban (2. oldal).
— Igy értem el idén jó termést (3. oldal).
— Kollektiv gazdaságainkban osztják az évi jövedelmet (3. oldal).
— A Kinai Népi Politikai Tanácskozótestület összkinai bizottságának ülésszaka (3. oldal).
— A vád alaptalansága miatt — A nyugatnémet alkotmánybiróság kénytelen volt elhalasztani a karlsruhei pert (3. oldal).
— A párisi egyezmények ratifikálásának vitája a francia nemzetgyülésben (4. oldal).
— Kisérletek Izrael bevonására a közelkeleti agressziv tömbbe (4. oldal).

A néptanácsok tömegkapcsolatainak megerősitéséért

Népi demokratikus rendszerünk legyőzhetetlen erejének egyik legfőbb forrása a tömegekkel, a dolgozók millióival való szétszakithatatlan és mindjobban izmosodó kapcsolat. A néptanácsok alapvető feladata, hogy a tömegkapcsolatokat továbbra is elmélyitsék és minél több dolgozót vonjanak be a közügyek vezetésébe.

A tömegek részvétele a közügyekben ugy történik, hogy a néptanácsok keretében állandó bizottságok, nőbizottságok, utcabizottságok, stb működnek. Ezek a bizottságok, amelyekben a néptanácsi képviselők mellett számos, a közügyek iránt érdeklődő állampolgár munkálkodik, nagy segitséget nyujtanak a végrehajtó bizottságoknak, hogy sokréü feladataikat teljesithessék. A tömegkapcsolatok kifejlesztésének ugyanakkor fontos eszköze, hogy a néptanácsi képviselők választókerületeikben időnként gyüléseket tartanak, ahol beszámolnak munkájukról. Ilymódon megerősödik a képviselők és a választók közötti kapcsolat és a néptanácsi képviselők ezzel a módszerrel hatékonyabban tudják mozgositani választóikat a párt és a kormány határozatainak teljesitésére. Néptanácsaink, az államhatalom helyi szervei, fennállásuk óta eltelt évek alatt bebizonyitották, hogy tudják a tömegeket a közügyek vezetésében való cselekvő részvételre mozgositani.

Az állandó bizottságok, mint a községi gazdálkodási, a helyiipari, a kereskedelmi és a szövetkezeti, a kulturális, a mezőgazdasági és más állandó bizottságok a legközvetlenebb segitséget nyujthatják a néptanácsok végrehajtó bizottságainak. Az állandó bizottságok tevékenységébe a képviselők mellett be kell vonni azokat az állampolgárokat is, akik szakértelmükkel, a közügyek iránti szeretetükkel jó munkát fejthetnek ki és hozzájárulhatnak a néptanácsok munkájának megjavitásához. A tartományi néptanács községi gazdálkodási és helyiipari állandó bizottsága például ebből a szempontból megfelelő munkát fejtett ki. Kiszélesitett aktivával dolgozik. Stelian Marin elvtárs, a községi gazdálkodási állandó bizottság elnöke vezetésével megfelelően tevékenykednek a tagok és több javaslatot terjesztettek a végrehajtó bizottság elé. Javasolták többek között, hogy a „Coopmetal", a „Progresul", a „Precizia" és más vállalatok mellett létesitsenek villanyszerelő műhelyeket, mert a magánszektor hasonló műhelyei nagyon drágán dolgoznak. Hasonlóképpen a pénzügyi és költségvetési állandó bizottság javaslatot terjesztett elő az adóbeszedés ütemének meggyorsitására, a mezőgazdasági állandó bizottság pedig az állatállomány növelésére tett inditványt. E megvalósitások mellett arra is rá kell mutatni, hogy a kereskedelmi és szövetkezeti, a kulturális és más állandó bizottságok gyengén dolgoztak, nem segitették javaslataikkal a végrehajtó bizottságot. De kitünik a tartományi néptanács végrehajtó bizottságának hiányossága is, amely nem követett el minden lehetőt, hogy az állandó bizottságokat tevékenyebb munkára ösztönözze.

Komoly megvalósitásnak számit, hogy tartományunkban a képviselők tekintélyes számát beosztották a különböző állandó bizottságokba. Ez a helyzet a tartományi néptanácsnál és a rajoni néptanácsoknál. Annál szembetünőbb az aradvárosi néptanács végrehajtó bizottságának hiányossága, ahol sok néptanácsi képviselő nem tagja egyik állandó bizottságnak sem. Mit mutat ez a hiányosság? Azt, hogy az aradvárosi néptanács végrehajtó bizottsága lebecsüli azt a fontos segitséget, amelyet az állandó bizottságok nyujthatnak számára.

Igen fontos eszköz a néptanácsok tömegkapcsolatainak fokozására a nőbizottságok jó működése. A tartományi néptanács végrehajtó bizottsága mellett működő nőbizottság elég jól dolgozik. Igy sikerült például helyes mozgositó munkával megszervezni a baromfitenyésztési versenyt, amely jó eredményt hozott.

A tömegkapcsolatok elmélyitéséért folyó munkában nagy szerep hárul a képviselőkre. Bebizonyosodott, hogy ott, ahol a néptanácsi képviselők jól dolgoznak, a különböző feladatok elvégzésére mozgositanak, a siker nem maradhat el. Mladin Teodor képviselő Angyalkuton, Stepan Teodor Körösbökényben, Lazaru Barbara Nagylakon, Sándor Pál Nagyteremián és még több képviselő a különböző községekben, választókerületükben megbeszélést tartottak választóikkal és mozgositották őket a begyüjtési terv teljesitésére. Az emlitett községekben, ahol a néptanácsi képviselők ilymódon mozgositották kerületük lakosságát a begyüjtési terv megvalósitására, nagyon jó eredményeket értek el.

A néptanácsok tömegkapcsolatainak fejlesztésével kapcsolatosan, megvalósitás, hogy a tartományi, városi és a rajoni néptanácsok végrehajtó bizottságai mellett működő panasziroda kielégitően működnek. Különösen a tartományi és a városi, valamint a lipparajoni panasziroda értették meg fontos szerepüket. Ezekben az irodákban a lehetőségek szerint gyorsan intézik el a dolgozók különböző bejelentéseit. De még itt is léteznek hibák, például az aradrajoni néptanács végrehajtó bizottsága mellett működő panasziroda még most sem számolta fel hiányosságait.

Mit igazolnak az itt felsorolt tények? Azt bizonyitják, hogy néptanácsaink kétségtelen eredményeket értek el a tömegkapcsolatok fejlesztésének igen fontos feladata teljesitésében. De kitünik az is, hogy nagyon sok a tennivaló. Elsősorban a végrehajtó bizottságoknak tevékenyebbé kell tenniök az állandó bizottságok működését. Megállapitható volt a tartományi néptanács negyedik ülésszakán: a végrehajtó bizottság nem tett meg minden lehetőt, hogy az állandó bizottságok valóban jól működjenek. E hiányosság felszámolására szolgál az egyhangulag elfogadott határozat második pontja, amely kimondja, hogy az állandó bizottságokat tevékenyebbé kell tenni.

Rendkivül fontos feladat hárul az utcabizottságokra is azoknak a kérdéseknek rendezésében, amelyek a lakosságot foglalkoztatják. Ezek közé tartozik például az utcák karbantartása, a piacok működésének ellenőrzése. Az utcabizottságok hozzájárulhatnak e kérdések megoldásához. A városi néptanács végrehajtó bizottságának sulyos hiányossága, hogy Aradon egyetlen utcabizottság sem működik. Sürgősen fel kell számolni ezt a hiányosságot és minél hamarabb meg kell alakitani Aradon is az utcabizottságokat.

Nem használják fel a néptanácsok megfelelő mértékben a nőküldöttek munkáját sem. A nőküldöttek hozzájárulhatnak például ahhoz, hogy az állami és szövetkezeti kereskedelemben még megbuvó tisztességtelen elemeket leleplezzék. A nőküldötteknek éppen ezért fokozottabb ellenőrzést kellene végezniök a piacokon és az állami kereskedelem egységeiben.

Az állandó bizottságok, az utcabizottságok, a nőküldöttek és a néptanácsok rendelkezésére álló más lehetőségek felhasználásával fokozni kell a tömegkapcsolatok kiszélesitésére irányuló tevékenységet. Ez a néptanácsok még sikeresebb működésének alapja. A pártszervezetek feladata pedig, hogy még fokozottabban ellenőrizzék, segitsék a néptanácsok végrehajtó bizottságait a tömegkapcsolatok kiszélesitéséért.

A széles tömegek bevonása az államvezetés munkájába biztositja, hogy a néptanácsok, a dolgozók életszinvonala emeléséért, a szocializmus épitéséért vivott harcban még jobban eleget tehessenek sokrétü feladataiknak.

A MUNCA 10. évfordulójának megünneplése

A MUNCA fennállásának 10. évfordulója alkalmából szerdán délután ünnepi gyülést tartottak az SzKT szinházának nagytermében.

Az ünnepségen jelen voltak a Szakszervezetek Központi Tanácsa elnökségének tagjai, a különböző termelési ágak szakszervezeti központi bizottságainak és a bukarest-tartományi szakszervezeti tanácsnak tagjai, a bukaresti lapok és az üzemi ujságok képviselői, a MUNCA önkéntes levelezői, szakszervezeti aktivisták, dolgozók.

Az ünnepi gyülést Stelian Moraru elvtárs, a Szakszervezetek Központi Tanácsának elnöke nyitotta meg és felolvasta az SzKT elnökségének üdvözletét abból az alkalomból, hogy a lapot tizedik évfordulóján a Munkaérdemrend I. fokozatával tüntették ki.

Ezután Ecaterina Borilă elvtársnő, a MUNCA főszerkesztője emelkedett szólásra s vázolta a lap tizéves tevékenységét.

Az ünnepi gyülés az SzKT ének- és táncegyüttesének müvészi előadásával ért véget.

(Agerpres)

A francia nemzetgyülés elvetette a párisi egyezmények első szakaszát

Párisból érkezett legutolsó hirek szerint december 23-ról 24-ére virradó éjjel a francia nemzetgyülés rátért a párisi egyezmények szakaszai felett való szavazásra. A francia nemzetgyülés 280 szavazattal 259 ellenében elvetette a párisi egyezmények első szakaszát, amely előirja Nyugat-Németország felfegyverzését és nyugateurópai unió létesitését Nyugat-Németország részvételével.

A sajtóügynökségek kommentárjai szerint az első szakasz elvetése egyenlő a párisi egyezmények elvetésével, mivel a visszautasitott szakasz az egyezmények elvi alapját képezi.

Annak ellenére, hogy a francia nemzetgyülés határozata az elutasitás kérdésében teljesen világos, Mendés-France miniszterelnök felvetette a bizalmi kérdést azzal a célzattal, hogy igy mégegyszer vita tárgyává tehesse a párisi egyezmények elutasitott szakaszait. A bizalmi kérdésben való szavazásra hétfőn, december 27-én kerül sor.

Tartományunk minden tájáról

Kiváló termelési eredmények

A „November 7" gyár munkásai december 1—20-ig tartó időszakban szép termelési eredményeket értek el. A gyár globális termelési tervét 104 százalékban teljesitette. A malomrészlegen 13 vagon fehérliszttel és 12 vagon barnaliszttel adtak többet. Az élesztőgyár dolgozói 4 vagon élesztőt készitettek előirányzatukon felül. Szeszből 4,5 vagonnal, az ecetből pedig 1 vagon tervtulteljesitést értek el.

A malomrészleg és a szeszgyár december 20-án befejezte évi tervét, ecetet pedig november 15-e óta 1955-re termelnek a „November 7" gyárban.

★

December 21-én is szép eredmények születtek. A malomrészlegen dolgozó Brutyó Pál brigádja ezen a napon 119 százalékos, Kurunczi Sándor brigádja 116 százalékos, Kiss Lajos brigádja 109 százalékos, Gáll Gábor brigádja pedig 108,5 százalékos terveljesitést ért el.

Az élesztőgyárban Simolov Ioan váltása dolgozott a legjobban: 103,5 százalékra teljesitette napi tervét. A szeszgyárban Hajas Mihály váltása 150 százalékot ért el ezen a napon.

Jól működik a szentannai kollektiv gazdaság könyvtára

A szentannai „Uj élet" kollektiv gazdaság könyvtárában élénk az élet. A kollektivisták szivesen látogatják az ezerháromszáz kötetes könyvtárat, ahol agrotechnikai, szépirodalmi és más müveken kivül, ujságok és folyóiratok is rendelkezésükre állnak.

Mintegy 165 állandó olvasót tartanak nyilván. Gyakran rendeznek megbeszélést az olvasókkal, ilyen alkalmakkor élénk vita fejlődik ki az ismertetett könyv körül. Különösen nagy érdeklődéssel rendezték meg nemrégen az „Uj barázdát szánt az eke" cimü nagyszerü Solohov regény megbeszélését.

A könyvtár egyik legszorgalmasabb olvasója Kása Mihály kollektivista, aki a mult tőkés rendszerben nem tudott irni-olvasni, ma pedig a könyvekből olvasottakat mindennapi munkájában hasznositja.

A könyvtárban számos agrotechnikai müvet találunk, amelyek nagy segitséget nyujtanak a kollektivistáknak a bőséges termésért vivott harcban.

A felvásárlási terv teljesitése terén a gyoroki szövetkezet második a rajonban

Nemrég még a gyoroki szövetkezet Lipparajon kullogó szövetkezetei közé tartozott. Ezt a szégyenteljes helyzetet a szövetkezet vezetősége és alkalmazottai nem nézték tétlenül. Alaposan munkához láttak és igy sikerült a kullogók sorából az élenjárókhoz felzárkózniok.

Az utolsó negyedévi felvásárlási tervüket a szövetkezet alkalmazottainak odaadó munkája nyomán december 20-ig terményenként a következő arányban teljesitették:

Kukoricából 66 százalékban, buzából 66 százalékban, napraforgóból 74 százalékban, mig a husfelvásárlásnál sertéshusból 100 százalékos, marhahusnál pedig 120 százalékos a terveljesitésük. Terven felül ezenkivül 16 libát is felvásároltak a szövetkezet alkalmazottai és a falusi dolgozók egyre több szárnyast értékesitenek a gyoroki szövetkezet utján. Ezzel a terveljesitéssel Lipparajon szövetkezetei közül a gyoroki szövetkezet a második lett a felvásárlási terv teljesitésében.

A felvásárlási terv teljesitéséért folytatott munkában kitünt a gyoroki fióküzletben Sipos Antal és Nagy László elárusitók, a szabadhelyi fióküzletben pedig Lovász Lajos elárusitó.

A szövetkezet alkalmazottai által végzett felvilágositó munka nyomán egyre több dolgozó panaszt értékesiti mezőgazdasági termékfeleslegét a szövetkezet közbenjöttével. A termékek értékesitésében eddig Lőrincz Aurora, Csomós Ferenc, Budurițan Iosif, Barnuți Ioan és Otel Teodor dolgozó parasztok tüntek ki, akik nagymennyiségü mezőgazdasági terméket értékesitettek a gyoroki szövetkezetben.

A felvásárlás terén elért eredmények a gyoroki szövetkezet alkalmazottait és vezetőségét, Fülöp Lajos szövetkezeti elnökkel az élen, arra ösztönzik, hogy munkájukat fokozzák és idejében teljesitsék, sőt tul is szárnyalják a felvásárlási tervelőirányzatukat.

Néhány szó a nagyszentmiklósi kollektiv gazdaságról

Országszerte a legtöbb kollektiv gazdaságban megkezdődött már az évi zárszámadás. Ezalkalommal a kollektivisták felmérik eredményeiket, megvitatják a hibákat s elhatározzák a tennivalókat.

A nagyszentmiklósi „Lenin utja" kollektiv gazdaságban is megkezdték már a terményosztást. Egyelőre csak a buzát osztják, de hamarosan elkészülnek a többi számadásokkal is és akkor a gazdaság tagjai megkapják a végzett munkanapegységekért járó összes terményeket. Az eddigi számitások is azt bizonyitják, hogy a nagyszentmiklósi „Lenin utja" kollektiv gazdaság számos tagja nagymennyiségü terményt kap, mert szorgalmasan dolgozott. Fölös János például egymaga 324 munkanapegységet teljesitett az év folyamán.

Jó munkát végzett Dori János is, aki a gazdaság állattenyésztő telepén dolgozik: egyedül 472 munkanapegységet teljesitett.

A kollektiv gazdaság ezévi gyarapodása különösen megmutatkozik az állattenyésztő telep eredményeiben. A tehenek száma például 18-ról 26-ra, a lovaké 136-ról 145-re emelkedett, ugyanakkor juhtelepet létesitettek, ahol 325 juhot nevelnek. A kollektiv gazdaság szárnyas-teleppel is rendelkezik.

Ezek és a többi eredmények igazolják, hogy a nagyszentmiklósi „Lenin utja" kollektiv gazdaság tagjainak javarésze jól dolgozott s ezzel hozzájárult a közösség gazdasági megerősitéséhez. Volt azonban ebben az évben még sok hiba. A 3. és 5. számu brigádok például mindig elmaradtak a munkával, mert a tagok egy része nem járt rendszeresen dolgozni. Igy Stoica Iacob és Darida István kollektivisták az év folyamán mindössze 2—3 munkanapegységet teljesitettek s természetesen ennek arányában kapják részesedésüket is.

Bogdán Gábor,
levelező

Befejezték évi tervüket

Évzárás küszöbén állunk. Városunkban már számos üzem, gyár dolgozói büszkélkedhetnek évi tervük teljesitésével.

December 21-től kezdve a „Vörös Trikó" gyár dolgozói is csatlakoztak az évi tervüket teljesitő üzemekhez, gyárakhoz. Globális tervüket 101,17 százalékban, mig értéktervüket 103,40 százalékban valósitották meg. A pamut kötöttáru választékának tervét 2,84 százalékkal, a selymekét pedig 7,48 százalékkal haladták tul.

A gyár sokszáz dolgozója közül személyes példamutatásáért Kern Aureliát, Felnecan Mariát, Iovuța Mariát, Popa Emiliát, Pavics Andrást és Hoffmann Józsefet illeti dicséret.

A béke mellett foglaltak állást

A kisremetei kollektiv gazdaság tagjai az elmult napokban összegyültek, hogy megvitassák a moszkvai értekezleten kiadott közös nyilatkozatot. Butean Gizela elvtársnő olvasta fel a nyilatkozatot, majd hozzászólások következtek.

A kollektivisták megelégedéssel fogadták a közös nyilatkozatot és hozzászólásaik során rámutattak arra a sulyos veszélyre, amelyet a német militarizmus ujjáélesztése jelent Európa összes dolgozóinak. Lehmann Henrik hozzászólásában kihangsulyozta: „Mi tudjuk, hogy a harmadik világháboru előkészitésében, a német imperializmus feltámasztásában az amerikai monopolisták keze működik. Az a céljuk, hogy fegyvereiket értékesiteni tudják és minél nagyobb hasznot vágjanak zsebre. Mi nem akarunk háborut, mi nem akarjuk, hogy amit eddig épitettünk, az amerikai monopolisták által pénzelt fasiszták rombadöntsék, elpusztitsák. Nem akarjuk, hogy az emberiség szine-java a harcmezőn pusztuljon el. Mi békét akarunk és munkánkkal harcolunk a békéért".

A kollektivisták közül még számosan szóltak hozzá a közös nyilatkozathoz s mindannyian kifejezték bizalmukat a Szovjetunió, a béke erői iránt.

Az aradtartományi egyházak képviselőinek békegyülése

Szerdán délelőtt a „Május 9" klubban az aradi egyházak képviselői nagygyülést tartottak a Béke Világtanács stockholmi ülésszakának dokumentumai és a moszkvai értekezlet anyagának megvitatására.

A nagygyülés prezidiumában Andrei Mageru görögkeleti püspök, dr. Liţiu Gheorghe görögkeleti püspöki vikárius, Oláh Ferenc római katolikus lelkész, Ostoics Dragotin szerb pap, Molnár Károly református lelkész, Dénes Béla luteránus lelkész, dr. Schönfeld Miklós főrabbi, Dudau Ilie baptista prédikátor, Bochian Pavel, a pentikosztálok képviselője, Bastoreala Nicolae adventista, Neicov Mircea, a kultuszminisztérium felügyelője, Cimpeanu Valeriu, a kultuszminisztérium tartományi megbizottja és Toma Elsa tanárnő, a tartományi békeharc bizottság részéről, foglaltak helyet.

Dr. Liţiu Gheorghe nyitotta meg a gyülést és hangsulyozta, hogy az összejövetel keretében alkalmuk nyilik a különböző felekezetek képviselőinek, hogy kifejtsék véleményüket a békevédelem kérdéséről és a háborus veszély elhárításáról. „Azért gyültünk össze, — mondotta — hogy egyházaink és hiveink nevében hallassuk szavunkat a béke és a háboru kérdéséről". A továbbiakban hangsulyozta, hogy örömmel üdvözli a moszkvai konferencia határozatait és kötelezettséget vállalt, hogy minden igyekezettel támogatja hazánk valamennyi dolgozójának épitő tevékenységét.

Ezután Caceu lelkész olvasta fel jelentését a Béke Világtanács ülésének dokumentumaival és a moszkvai értekezlet határozataival kapcsolatban.

Ezután Mageru görögkeleti püspök szólalt fel és rámutatott, milyen fontos szerepe volt a konferenciának a világbéke biztositása szempontjából. Hangsulyozta, hogy a békevágynak, amely minden becsületes embert áthat, ki kell harcolnia a hőn óhajtott békét.

Oláh Ferenc római katolikus lelkész kijelentette, hogy a lelkészek tiltakoznak az európai népek békéjét és nyugalmát veszélyeztető politika ellen.

— Mi, a Román Népköztársaságban élő katolikus lelkészek — mondotta — egyetértünk a nemzetközi helyzettel kapcsolatos moszkvai értekezlet után közzétett nyilatkozattal. Mindenki számára világos e nyilatkozat jelentősége az európai kérdések megoldása vonatkozásában. A katolikus lelkészek nemcsak a szószékről harcolnak a békéért, hanem a hivek körében a templomon kivül is. Arra törekszünk, hogy a moszkvai nyilatkozat szellemében a béke utjára irányitsuk a hiveket.

Ostoics Dragotin szerb pap kijelentette, hogy mindig ellene volt a háborus politikának és ugy véli: a német nép el fogja utasitani a tömeggyilkoló fegyvereket, az ujrafelfegyverzési politikát és harcolni fog a béke megvédéséért.

Molnár Károly református lelkész hangsulyozta, hogy méltatlankodást keltett a nyugati államok álláspontja, amellyel nem forditottak kellő figyelmet a szovjet kormány november 13-iki jegyzékére.

— A Szovjetunió és a népi demokratikus országok — mondotta — kifejezésre juttatták békeóhajukat és ez érthető is, hiszen ezeknek az országoknak népei szenvedtek legtöbbet a háboru borzalmaitól és jól tudják, mit jelent Nyugat-Németország ujrafelfegyverzése. Mi, református lelkészek, vállaljuk, hogy teljes erőnkből csatlakozunk a békeharchoz és mindazokhoz az intézkedésekhez, amelyek a békeharc sikerét célozzák.

Dr. Schönfeld Miklós utalt arra, hogy a moszkvai értekezlet reményt nyujt azok számára, akik békét óhajtanak és a romániai zsidóság hive a békének.

— Mi, az RNK-ban élő zsidók, — mondotta — akik tuléltük a második világháboru borzalmait, tudjuk, hogy életünket a felszabadító dicsőséges szovjet hadseregnek köszönhetjük. Tisztában vagyunk azzal, hogy a német militarizmus ujjáélesztése ujabb Auschwitzot, Dachaut jelentene. Ezért harcolunk teljes erővel a békéért, a háborus veszély elhárításáért.

Chiu Mihai a baptisták, Bochian Pavel a pentikosztálok, Bastoreala Nicolae pedig az adventisták nevében hangsulyozta, hogy valamennyien elitélik a háborus készülődéseket és tiltakoznak Nyugat-Németország ujrafelfegyverzése ellen.

Végül határozatot szerkesztettek, amelyben leszögezték, hogy az aradi és aradtartományi egyházak képviselői csatlakoznak a moszkvai határozatokhoz; elitélik a német militarizmus ujjáélesztését; támogatják hazánkban a dolgozók erőfeszitéseit a népgazdaság fejlesztéséért és végül hangsulyozták, hogy amennyiben az imperialisták megkisérelnék békés munkánkat megzavarni, ugy hiveikkel együtt harcolnak a haza védelméért.

Az IMSz alapszervezetek munkájának megjavitása a lipparajoni IMSz bizottság figyelmének előterében

A lipparajoni IMSz bizottság a közelmultban megbeszélésre hivta össze az IMSz alapszervezetek titkárait.

A napirendet a rajoni bizottság bürója azzal igyekezett élénkké és érdekessé tenni, hogy a következő problémák tárgyalását tüzte ki:

Beszámoló arról, hogyan alkalmazták az RMP KV politbürójának határozatát az Ifjumunkás Szövetség tevékenységét illetően. Ez a beszámoló azokat a sikereket és hiányosságokat tükrözte, amelyek az alapszervezetekben a határozat és az IMSz országos értekezlete anyagának megjelenése óta mutatkoztak. A beszámolót Ardeleanu Ioan elvtárs, a lipparajoni IMSz bizottság első titkára tartotta.

A beszámolót követő vita során kiderült, hogy bár a lipparajoni IMSz szervezetek számos eredményt értek el, még mindig vannak hibák, amelyek kiküszöbölésre várnak.

A legfőbb hiányosságok között a megjelentek rámutattak arra, hogy nem minden IMSz alapszervezet sajátitotta el alaposan az RMP KV politbürójának határozatát s ezért az alapszervezetek tagjai előtt megtartott beszámolókat egyes helyeken felületesen állitották össze. Igy például Cuvejdian Pacurariu Gh., a rajoni bizottság instruktora, 28 sorból álló beszámolót állitott össze, amelyből alig derültek ki az alapszervezet hiányosságai és a hiányosságok okai. Az alapszervezet tagjai éppen ezért nem vették ki részüket a beszámolót követő vitából, nem járultak hozzá javaslataikkal a munka megjavitásához. A beszámoló nyomán hozott intézkedések sem jelölték ki a leghelyesebb módszereket a munka megjavitása érdekében. Nem irányozták elő, hogy az alapszervezet helyesen szervezze meg az ifjuság szabad idejének felhasználását, sem a belső szervezeti élet megjavitását. A rajoni IMSz bizottság bürója elemezte a hiányosságokat és a következő intézkedéseket hozta:

Miután a rajoni IMSz bizottság apparátusa felületesen tanulmányozta az RMP KV politbürójának határozatát, tanulmányozzák ujra e határozatot és készitsenek kivonatot a határozat tartalmát illetően. Elhatározták, hogy e határozatokat ujra feldolgozzák azokban az alapszervezetekben, ahol az első feldolgozás felületesen történt.

Elhatározták továbbá, hogy a községcsoportok központjában 5—6 alapszervezeti titkárral megbeszélést tartanak, amelyen egyes titkárok beszámolnak az IMSz-munka megszervezéséről és más belső problémákról. E megbeszélések nyomán a legjobb szervezési munkamódszereket kiterjesztik a többi alapszervezetre.

Ugyancsak egyes bevált munkamódszerek kiterjesztése céljából beszámolót tartottak a következő kérdésekről: 1. Hogyan készülünk a politikai tájékoztató előadások megtartására az alapszervezetben. Előadó: Boros János elvtárs, az Állami Bank lippai fiókjától. 2. Hogyan értük el, hogy szervezeti életünk ma érdekesebb és vonzóbb. Előadó: Russu Ioan elvtárs, a berzovai alapszervezetből. 3. Hogyan értékesitse az ifjuság téli szabadidejét. Előadó: Ghilea Jeni elvtársnő, a zabranii állami gazdaságból.

Az előadásokhoz hozzászóltak a jelenlévő titkár elvtársak.

A lipparajoni IMSz bizottság kéri az összes aradtartományi IMSz alapszervezetek véleményét, hogyan értékesitsük a legkellemesebben és legjobban a lipparajoni ifjuság szabadidejét.

A lipparajoni IMSz bizottság nevében: *Schiff László*, titkár.

Elhanyagolt faliujság

A politikai felvilágositó munka csak akkor járhat sikerrel, ha a pártalapszervezetek minden agitációs eszközt felhasználnak. Egyik ilyen fontos eszköze az agitációnak a faliujság. A lipparajoni Máslak községhez tartozó Alios falubeli „December 30" kollektiv gazdaság pártalapszervezete nem ismerte fel még ma sem a faliujság fontosságát, elhanyagolta a faliujság szerkesztőbizottsága tevékenységének ellenőrzését és irányitását.

Az aliosi „December 30" kollektiv gazdaság pártalapszervezetének faliujságján még ma is a november 7 tiszteletére irt faliujságcikkek láthatók. Ez azt jelenti, hogy a faliujságot az alapszervezet nem használta fel az őszi mezőgazdasági munkálatokra való mozgósitásban. A faliujságon hosszu időközönként és rendszertelenül cserélik a cikkeket, a párttagok nagyrésze csak ritkán ir cikket s a faliujságon legtöbbször a vezetőtanács tagjai által irott cikkek jelennek meg. A faliujság felelőse Popa Lucretia elvtársnő, aki egyben az IMSz alapszervezet titkára is. Popa Lucretia elvtársnőnek mégsem sikerült mozgósitania az ifjakat a faliujság tevékenységében való cselekvő részvételre. Bár legutóbbi munkatervükbe az ifjak több faliujságcikk irását foglalták be és több ifjut névszerint biztak meg cikk irásával, a terv nem valósult meg, mert az ifjak nem irtak cikket. Legutóbbi alapszervezeti gyülésükön az ifjak megtárgyalták ezt a kérdést, birálták a hanyag IMSz-tagokat, de semmiféle határozatot sem hoztak, hogy a jövőben ez a hiba ne forduljon elő. Ez az oka annak, hogy a faliujság továbbra is cikkek nélkül maradt.

Az aliosi „December 30" kollektiv gazdaság alapszervezete igyekezzék mielőbb a faliujság szerkesztőbizottságát tevékennyé tenni. Popa Lucretia elvtársnő, a szerkesztőbizottság felelőse pedig vegye komolyabban munkáját.

Az anyanyelv és irodalomolvasás tanitásának néhány kérdéséről

A „Vörös Lobogó" 3031. számában a nyelv és irodalom tanitásával foglalkozó cikk jelent meg. Örömmel olvastam, mert fiatal tanár vagyok és élénken foglalkoztatnak az anyanyelv oktatásának kérdései. A cikk helyes megállapitásait és a szovjet pedagógia tapasztalataira épitett fogalmazási gyakorlatot nincs szándékomban vitatni, de csatlakozom az egészséges tapasztalatcsere és a szakmai kérdések elmélyitésének kezdeményezéséhez. Én is hozzájárulok a kérdés megvitatásához és közlöm tanári működésem néhány észrevételét.

Tanulóink politikai felkészültségük alapjait az iskolában kapják. Reánk, tanárokra az a felemelő feladat hárul, hogy az ifjuságot a szocialista hazafiság és a proletárnemzetköziség szellemében neveljük. A magyar nyelv és irodalom olvasási órán fel kell vértezzük tanulóinkat azokkal az ismeretekkel és szokásokkal, amelyek annyira jellemzik a kommunista embert. Nem uralkodhat ösztönösség a nevelőmunkában és nem bizhatjuk a véletlenre gyermekeink ideológiai fejlődését. A tanár az ifjuság szellemi és érzelmi fejlődésének tudatos irányitója. Kötelessége felderiteni a munkáját gátló akadályokat és mindazt, ami elősegiti a biztatóbb eredmények megszületését.

A magyar nyelv és irodalomolvasás tanitása nehéz feladat még a szakmailag jól felkészült, tapasztalatokkal rendelkező nevelő számára is. A tanitók és tanárok, a szovjet pedagógusok utmutatásai nyomán, általában sikerrel alkalmazzák az anyanyelv oktatásának változatos módszereit. Ennek ellenére sokszor elmarad a kivánt eredmény, mert a tanulók a II. tagozaton nem tudják alkalmazni az elemi osztályokban szerzett alapokat. Ugy gondolom, hogy nyelvi képzésünk hiányosságainak felszámolását már az I. tagozaton kellene kezdenünk, hiszen a beszédkészség és helyesirás alapjait ott kapja meg a gyermek.

Sokesetben a II. tagozaton a kivánt eredmények azért nem érhetők el, mert a használatos tankönyvek egyes fejezetei meghaladják a gyermekek képességeit. A hatodik osztályos magyar olvasókönyvek regényről szóló irodalomelméleti megállapitásai tul nehezek a 12—13 éves tanulók számára. Ebben a korban gyermekeink még idegenkednek az elvont meghatározásoktól. Értelmük még nyiladozóban van, inkább az egyszerűt és kézzelfoghatót tudja felfogni. A konkréttól az absztrakt felé az ut nem lehet hirtelen és ugrásszerű, fokozatosan, lépésben történhet csupán, amint a gyermek ismeretköre gazdagodik és bővül.

Az irodalomelmélet tanitásának megjavitása érdekében ajánlatos lenne a tankönyvek irodalomelméleti részeinek összefoglalását is megteremteni, hogy a tanulók könnyebben tájékozódhassanak, az előbbi ismeretekhez kapcsolhassák az ujakat és végül az irodalomelmélet kérdéseit összefüggésükben lássák.

Komoly akadálya irodalomtanitásunk vonzó és érdekes voltának az is, hogy bizonyos irodalmi szövegek, versek, évről-évre konokul visszatérnek a tankönyvekbe. Például a „Már minálunk verbuválnak" cimü népdal, Mikszáth Kálmán: „Néhai bárány" cimü elbeszélése, stb. az V. és VII. osztályos könyvekben is szerepel. Büvész legyen az a tanár, aki érdeklődést tud kelteni tanitványaiban az ilyen számtalanszor olvasott szövegek iránt. Ezen a hibán tankönyveink keveset segitettek. Mégis, az irodalmi szemelvények helyes összeválogatásával, a gyermek szellemi fejlettségének figyelembevételével, az 1953/54-es tanévben használatos V. és VII. osztályos magyar olvasókönyvek magasan felette állnak az előző évek tankönyveinek.

Nagy mértékben megkönnyitik a szaktanár munkáját a szemléltető eszközök. A nyelvtani vagy helyesirási táblázatokat a leggyakrabban maga a tanár rajzolja, festi és irja. Hiányzanak oktatómunkánkból a beszédfejlesztő gyakorlatokra alkalmas festmények, a klasszikus müvek egy-egy jelenetét bemutató képek és leginkább nélkülözzük a nagy irók, költők portréit. Olyan haladó klasszikusainkról, mint Katona József, Vörösmarthy Mihály, Ady Endre, Móricz Zsigmond és József Attila, nincs arckép.

Az irodalomolvasási órák anyagát a tanulók az iskolán kivüli olvasással mélyitik el. A házi olvasmány jelentősége igen nagy: megtanitja a tanulókat arra, hogy önállóan értékeljék olvasmányaikat, szélesiti látókörüket, fejleszti irodalmi izlésüket és gazdagitja nyelvüket. Az irodalomolvasást a tanár irányitja. Nagy hiányossága könyvtárunknak, hogy a gyermekek olvasási szomját nem tudja kielégiteni. A keresett és kedvelt könyvek vagy egyáltalán nincsenek meg, vagy csak kis példányszámban találhatók. Ezen ugy igyekeztem segiteni, hogy a tanulók rendelkezésére bocsátom saját könyvtáram legjobb könyveit.

A felsorolt nehézségek ellenére az anyanyelv tanitásának számos pozitiv oldala ismeretes. Tanulóink felkészültsége igen biztató, feleleteikben és dolgozataikban gondolataikat mind szabatosabban és helyesebben fejezik ki. Ezt azonban csak tervszerü és következetes munka eredményezheti. Nagy szerepe van ebben a munkában, mint ahogyan annyi másban is, a lelkesedésnek. Ha a tanuló látja, hogy a tanár szivvel-lélekkel tanit, — örömmel, sőt élvezettel tanul, elmélyiti tudását. Ezzel persze nevelőjének szerez örömet.

De hadd mondjam el egyik sikerült dolgozatirás történetét. Az összefoglaló ismétléskor, amikor a dolgozatirást előkészitettem, megpróbáltam Petőfi életét és költészetét feleleventeni ugy, hogy a tanultakon kivül ujabb és ujabb elemeket vontam be az előadásomba. Az uj ismeretek termő talajra találtak, mert a tanulók sokat olvastak a nagy költőről. Lelkesedésük és munkaenergiájuk különösen fokozódott, amikor a negyedév végén a dolgozat tárgyaként Petőfi forradalmi költészetét jelöltem meg és figyelmeztettem őket arra, hogy saját véleményüket is leirhatják.

Nepp Mária VII. osztályos tanuló a következőképpen vezette be dolgozatát:

„Különös, szép varázsa, megragadó zengése van ennek a névnek: Petőfi. Petőfi a magyar nép legnagyobb költője. Petőfi könyvével korán barátságot kötünk, mert ő gyermekkorunk édes mesélője. Ha szomoruság ér, könyve megvigasztal. Lelkünkbe vési, hogy szeressük az anyát, a testvéreket, a kis lakot, amelyben születtünk. Tőle tanuljuk meg, hogy szeressük a hazát, a százszor szent szabadságot és bizzunk népünk jövőjében."

Hazánkban, a Román Népköztársaságban a magyar nyelv, a magyar nemzeti kisebbség anyanyelve, szocialista tartalmu kulturájának egyik formája, a szocializmus épitésének hathatós eszköze. Ebből adódik az anyanyelv tanitásának nagy oktató, nevelő jelentősége. Olyan embereket kell nevelnünk szocializmust épitő hazánknak, akik helyesen beszélnek anyanyelvükön, jól tudnak irni, olvasni és ezáltal képesek a tudományok alapelemeit elsajátitani. Végezzük lelkesedéssel e felemelő feladatunkat.

Szücs Viktória,
tanárnő.

Az RNK képzőművészei évi tárlatának megnyitása

Az RNK képzőművészeti muzeumában szerdán délben nyitották meg a Román Népköztársaság képzőművészeinek 1954. évi tárlatát.

A tárlat megnyitásánál jelen voltak a következő elvtársak: dr. Petru Groza, Chivu Stoica, P. Borila. D. Coliu, dr. C. I. Parhon professzor, akadémikus, M. Dalea, Fazekas János, Constanța Craciun, L. Rautu, Sorin Toma és M. Macavei, az RMP KV tagjai és a kormány tagjai, a társadalmi és kulturális szervezetek képviselői, Camil Petrescu és G. Oprescu akadémikusok, I. Jalea és Lucian Grigorescu, az RNK Akadémiájának levelező tagjai, képzőművészek, irók, szinművészek, román és külföldi ujságirók, stb.

A megnyitó beszédet Boris Caragea szobrász, a művészet érdemes mestere, az RNK képzőművészei szövetségének elnöke mondotta, aki hangsulyozta, hogy a román nép zavartalanul akarja felépiteni uj életét.

A képzőművészek ez évi tárlata több mint 400 festőművészünk, szobrászunk és grafikusunk művészi munkáját öleli fel. A kiállitás csaknem 1000 müvet mutat be a képzőművészet minden ágából. Ezeket az ország minden részén élő képzőművészek 3200 munkájából válogatták ki.

Az idei tárlaton igen sok fiatal művész is részt vesz. Szobrászaink sok márványból, kőből és bronzból készitett szobrot állitottak ki.

A tárlaton részvevő művészek között szerepelnek: C. Baraschi és I. Iser népművészek, C. Baba, B. Caragea, I. Irimescu, a művészet érdemes mesterei, Szőnyi István, O. Angeluta, M. H. Maxy, Jules Perahim érdemes művészek és még sokan mások. (Agerpres).

Testnevelés és Sport

Néhány sorban

Melbournetől 8 kilométerre épül az olimpiai falu körülbelül egymillió font sterling költséggel. 780 házban, mintegy 6.000 külföldi versenyzőt tudnak itt kényelmesen elhelyezni.

Az érdeklődőket Melbourne mintegy 500 szállodájában helyezik el. Még most is épitenek három uj nagy szállodát, 6.600 szobával. Az olimpiai készülődésekre rányomja bélyegét az igérkező jó üzlet.

Egyébként 1000 ujságirót, 150 rádióközvetitőt, 150 fényképészt várnak külföldről.

Az olimpiai lángot repülőgép hozza majd Görögországból Ausztrália északi partvidékére. Onnan futóváltó viszi majd 4.500 kilométeren át Melbourneba.

Ez lesz az eddigi leghosszabb utvonalu olimpiai váltó.

★

Pénzügyi válságba jutott az argentin hivatásos labdarugás. Ezért az egyesületek megegyeztek, hogy január 1-től kezdődően harmadára csökkentik a labdarugók fizetését és kimondták, hogy egy-egy sportkör 22 játékosnál többet nem szerződtethet. Ugylátszik, a tőkés országokban a gazdasági válság olyan jövedelmező üzletágakra is kiterjed, mint a hivatásos labdarugás.

★

A Szovjetunió Svédországgal is tovább épiti sportkapcsolatait. Meghivták a svéd sizőket a januári nemzetközi versenyre. Lekötöttek szovjet—svéd jégkorong válogatott mérkőzéseket: egyet Moszkvába, egyet pedig Stockholmba, végül a juniusi nagy moszkvai atlétikai viadalra 15 svéd atlétát is meghivtak.

★

Bozon francia uszóbajnok javára — aki anyagi okokból vissza akar vonulni a sportolástól, — a francia haladó ifjusági szervezetek gyüjtést inditottak.

★

A lengyel nagyváltósulyu ökölvivő, Pietrzykowszki nagyszerűen fejlődik. A fiatal, igen tehetséges ökölvivő edzője legutóbb kijelentette, hogy tanitványa a melbournei olimpián éri el a legjobb formáját. A lengyel szakértők szerint Pietrzykowszki az összes adottságokkal rendelkezik ahhoz, hogy az olimpián legyőzhesse Papp Lászlót és azután méltó utódja lehessen a többszörös olimpiai bajnok magyar ökölvivónak.

★

Magyar edzőt szerződtetett a Grimsby Town, az angol II. osztályu bajnokság egyik régi, kitünő csapata, az Aradon is jólismert Berkessy Elemért. A sokszoros válogatott magyar fedezetjátékos teljes szabadkezet kapott a labdarugó csapat játékrendszerének kialakitásában.

★

A vasárnapra tervezett uszóversenyt technikai akadályok miatt január 2-ára halasztották el.

Magyar könyvtár a fővárosban

Bukarest szivében, a gyönyörű Cizmigiu park mentén szerény kis utca huzódik meg. Ezt az utcát jól ismerik a bukaresti magyarok. Aligha akad a fővárosban olyan magyar dolgozó, aki ne ismerné a Zalomit utcát. Ebben a négy-öt házból álló kicsiny utcában van a „Petőfi Sándor" kulturotthon és a fővárosi néptanács magyarnyelvű könyvtára.

Az egyszerű egyemeletes ház falán román és magyar szövegű tábla áll:

„A fővárosi néptanács magyarnyelvű népkönyvtára."

A kis tábla élénken hirdeti pártunk és kormányunk nemzetiségi politikáját, azt, hogy minden itt élő nemzetiség szabadon használhatja anyanyelvét, saját anyanyelvén müvelődhet és szabadon élheti nemzeti kulturáletét. De nem csak szabadon élvezheti ezeket a jogokat, hanem a kormány segitséget és támogatást is ad ehhez, hiszen magyar kulturintézményeinket, iskoláinkat az állam tartja fenn. A fővárosi magyar népkönyvtár is a bukaresti néptanács intézménye. Ilyenformán a bukaresti néptanács gondoskodik arról, hogy a fővárosi magyar dolgozók saját anyanyelvükön olvashassanak, müvelődjenek.

14 EZER MAGYARNYELVŰ KÖNYV

A tágas, szép könyvtárszoba falait csaknem mennyezetig érő könyvespolcok, könyvszekrények övezik. Több mint 14 ezer kötet sorakozik ezeken a szépen rendezett polcokon. Csaknem valamennyi magyarnyelvű. A románnyelvű könyvek száma alig haladja meg az 5—600-at. Ez érthető is, mert hiszen a könyvtár célja a magyar dolgozók igényeinek kielégitése. A könyvek legnagyobb részét szépirodalmi müvek alkotják. Megtaláljuk az összes számottevő magyar klasszikusokat, a szépirodalom remekiróit, a világirodalom, igy az orosz és szovjet irodalom legjobbjait magyar forditásban. Nagyon sok az ideológiai, a tudományos és a technikai könyv is. Szép számban találjuk meg itt a hazai román és magyar irodalom termékeit. A könyveken kivül felvilágositó brosurák, folyóiratok, ujságok állanak az olvasók rendelkezésére.

A könyvtárban állandóan nagy a forgalom. A város minden részéből jönnek ide könyvekért a magyar dolgozók. Sokan nagy utat tesznek, két villamost is cserélnek, amig idáig jutnak, de nem mondanak le a szellemi táplálékról. Az olvasók zömét gyári munkások, kistisztviselők, háztartási alkalmazottak, katonák, háziasszonyok, stb. képezik, akik naponta jönnek el az őket érdeklő olvasmányokért, de rengeteg diák és technikus is felkeresi a könyvtárat tudományos, vagy szakkönyvekért.

A fővárosi magyarnyelvű népkönyvtár körülbelül 5—6 ezer dolgozót lát el olvasnivalóval.

Az egyik könyvespolcnál 40 év körüli férfi nézegeti a könyveket. Tekintetén, mozdulatain látszik, hogy „otthonos" a könyvválogatásban. A könyvet válogató férfi: Csapó László, a „Radio Popular" üzemi munkása, a könyvtár állandó látogatója, nagy könyvbarát, sokat olvasó ember.

— Állandóan olvasok — mondja. — Ez számomra a legnagyobb szórakozás és igy müvelem magam. Különösen vonzanak a történelmi munkák. Nagyon érdekelnek az 1848-as forradalomról, meg a Nagy Októberi Szocialista Forradalomról szóló müvek, nagy elmélyedéssel olvasom a francia forradalomról szóló irásokat is. De nemcsak ezek, hanem más történelmi munkák is érdekelnek. A közelmultban figyelemmel olvastam Roller: Románia történetét, majd Andics Erzsébet irását. Nagyon szeretem a történelmi regényeket is és igy élményt jelentett számomra Tolsztoj „I. Péter"-jének olvasása, vagy Csapagin „Stenka Razin"-ja, Vippner „Rettegett Iván"-ja. Természetesen nemcsak történelmi regényeket olvasok. Érdekelnek a népszerüen megirt tudományos munkák, az élet, a Föld, az ember keletkezéséről szóló irások, ideológiai, politikai, nem kevésbbé a szépirodalmi müvek is.

Hasonló szeretettel szemléli a könyveket a magyar könyvtár másik állandó látogatója, Lőrincz József is, a „Constantin David" bukaresti kenyérgyár dolgozója.

— Valósággal falom a jó könyveket — mondja lelkesedéssel. — Minden, de minden szépirodalom érdekel. Régebben nem igen jutottam jó könyvekhez és most akarom pótolni a mulasztottakat. A klasszikusoktól kezdve a legujabb kinai novellákig mindent elolvasok. A legnagyobb hatással Solohov és Móricz Zsigmond irásai vannak rám.

Laczka Erzsébet az OCL dolgozója. Nincs olyan hét, hogy egy-két könyvet ne venne ki a könyvtárból.

— Gorkij a kedvenc iróm — jelenti ki.

Nagy Károly diák elektrotechnikai szakkönyveket nézeget:

— Itt mindig találok valamit, amivel kiegészithetem tanulmányaimat — mondja.

KÖNYVTÁR — AMELY „ELMEGY" AZ OLVASÓKHOZ

A könyvtár munkája azonban nem csak abban merül ki, hogy könyveket kölcsönöz azoknak, akik a könyvtárat felkeresik. A könyvtár is felkeresi az olvasókat. Annak érdekében, hogy a legszélesebb rétegekhez eljussanak a könyvek, a fővárosi néptanács magyarnyelvű könyvtára nyolc vándorkönyvtárat szervezett. A különböző, távoleső kerületek könyvtáraiba havonta 80—100—120, vagyis összesen mintegy ezer könyvet visznek ki, amit a környező munkásnegyed magyar dolgozói vesznek igénybe. Igy jutott el a magyarnyelvű könyv a Ferentari, az Obor, a Tei, a Militari és más peremvárosrész magyar dolgozóihoz. Az illakó magyar dolgozók közül sokan nem beszélik jól a román nyelvet és igy régebben nem is keresték fel a könyvtárat, csak amikor tudomást szereztek arról, hogy magyarnyelvű könyvek is találhatók. Ezek a peremvárosi népkönyvtárak falragaszok utján közlik, hogy a könyvtárban magyarnyelvű könyvek is kaphatók.

A fővárosi magyar könyvtár hasznos tevékenységei közé tartozik többek között a bukaresti főiskolákon tanuló magyar diákok szakkönyvekkel való ellátása.

— Elmentünk az iskolákba — mondotta a könyvtár felelőse — és hirdetményt tettünk ki, hogy Bukarestben magyar könyvtár müködik és beszerezzük a szükséges szakirodalmat. A diákok könyvellátását már csak azért is rendkivül fontosnak minősitettük, mert a fővárosba került magyar diákok közül sokan nem tudnak jól románul, a román tankönyvekből egyelőre nehezen tanulnak és igy magyar könyvekkel átsegitjük őket az első idők nehézségein.

— Volt visszhangja a felhivásnak? — kérdezzük.

— De mennyire! Rengeteg diák jött és azóta is jön. Összeirtuk a szükséges könyveket és az „Imex" utján megrendeltük. Ilyen listákat most negyedévenként állitunk össze. De nem elégszünk meg csak ezzel, hanem felkeressük a különböző szakintézeteket, ahol tudjuk, hogy magyarnyelvű szakkönyvek is vannak. Legutóbb például az Épitészeti Bizottság könyvtárától kaptunk kölcsön értékes szakkönyveket, amelyeket diákjaink áttanulmányozhattak és jegyzeteket készithettek.

A könyvtármunka nagyon sokirányu és ez abból is adódik, hogy jelenleg Bukarestben ugyszólván ez az egyedüli olyan magyar intézet, ahova nagy tömegekben járnak a magyar dolgozók. Eljön ide mindenki. Felkeresik a könyvtárat a Bukarestben élő magyar irók is, mint Sütő András, Majtényi Erik, Dimény István, akik segitséget nyujtanak a kulturmunkában. De felkeresik a könyvtárat ismeretlen „irók" is irásaikkal, hogy tanácsot kérjenek. A könyvtár vezetősége már több ilyen kezdő iró találkozását közvetitette Bukarestben élő magyar iróval. Ennek révén két kezdő iró ma az Eminescu irodalmi iskola növendéke. Mihály B. Márton az „Uranus" asztalosárugyár munkása volt, amikor egy novellát vitt megmutatni a magyar könyvtár vezetőjének. Mihály B. Mártont másnap bemutatták Sütő Andrásnak. Ma az iró-iskolába jár. Iró lesz.

A könyvtár rengeteg dolgozót szoktatott rá az olvasásra, sok dolgozóval szerettette meg a könyvet. A Zalomit utcai kulturházba nagy tömegek járnak. Egy-egy vasárnapon — különösen, ha valamilyen müsor is van — zsufolásig megtelik az utca magyarokkal. Ezt a népszerüséget használták ki a könyvtár vezetői.

— Kiálltunk a vasárnapi tánchoz — mondja a könyvtárosnő —, becsalogattuk a lányokat, legényeket a könyvtárba. Olyanokat, akik azelőtt sohasem olvastak. Először népmeséket olvastunk fel és rábeszéltük őket, hogy vigyenek haza olvasni ezekből a könyvekből. Azután Arany János, Móricz Zsigmond, Móra Ferenc egyszerü, könnyü és megkapó irásait adtuk a kezükbe. Sokan ezek közül ma már Solohovot, Makarenkot olvassák. Az egyszerü embereket nagy klasszikusaink „kis" müveivel lehet legkönnyebben rászoktatni az olvasásra.

Egyik főfeladata a könyvtárnak, hogy a fővárosi dolgozókkal megismertesse a román irodalmat, annak klasszikusait és mai iróit, költőit, — magyar forditásban. Ezen a vonalon az érdeklődés meglepően nagy. A gyakorlat azt mutatja, hogy a dolgozók általában keveslik a forditást. A meglevő forditásoknál még többet kivánnak. A román klasszikusok: Eminescu, Cosbuc, Creanga, Caragiale vagy a mai irók, költők, mint Mihai Sadoveanu, Camil Petrescu, Zaharie Stancu, Petre Dumitriu, Mihail Beniuc, stb., munkái ma a bukaresti magyarok kedvenc olvasmányai közé tartoznak.

Irodalmi esték, kiállitások rendezése is a könyvtár széleskörü kulturmunkájához tartozik és ezek a rendezvények mindenkor nagyon népszerüek, hasznosak. Szeptemberben például az ember eredetéről rendeztek kiállitást. Ennek során több mint százhusz könyvet adtak ki kölcsönbe ezzel a tárggyal kapcsolatosan. Legutóbb — most december 16-án — is telt házat vonzott a könyvtár irodalmi estje, amelynek egyik érdekessége volt, hogy a Ciprian Porumbescu zenei főiskola román diákjai jöttek el, hogy müvészi müsort adjanak a főváros magyar dolgozóinak.

Fővárosunk kellős közepén, nemzetiségi kulturánk egyik vára a néptanács magyarnyelvű könyvtára, amely tudást és fényt visz a fővárosi magyar dolgozók ezrei közé.

Pintér Lajos

Az élenjáró dolgozó parasztoké a szó

Igy értem el idén jó termést

Nagy János, 58. szám alatti lakos, egyike azoknak a magyarpécskai középparasztoknak, akik ebben az évben is bő termést értek el. A jó gazda, jó termést ér el — ezt tartja a közmondás és igy van ez Nagy János esetében is. Négy és fél hektárral rendelkezik és minden talpalatnyi földet alaposan megmunkál, a vetéseket, növényeket gyomtalanitja, kapálja, ahányszor csak szükség mutatkozik. Erős, pirosarcu ember, szereti a földet, munkáját és nem sajnálja a fáradságot. Igaz, hogy az eredmény sem marad el.

Ebben az évben hektáronként több mint 12 mázsa buzája, 50 mázsa csöveskukoricája termett. A cukorrépaföldről pedig rekordtermést takaritott be: 0.30 hektár területről 115 mázsa cukorrépát szedett. Csupán a répáért 80 kiló cukrot, 33.40 méter ruhaanyagot és 3540 lejt kapott eddig, s hátra van még a répaszelet.

Kétségtelen, hogy a többi termelők is szeretnének hasonló szép eredményeket elérni. Megkértük Nagy Jánost, mondja el, milyen módszerekkel jutott el ezekhez a szép eredményekhez, hogyan müvelte meg a földet. A magyarpécskai középparaszt eleget tett kérésünknek. Alább közöljük azokat a tapasztalatokat, módszereket, amelyeket eddigi munkája során összegyüjtött, alkalmazott:

— Ott kezdem, — mondotta, — hogy a gazdának meg kell ismernie a földet. Tudnia kell, hogy milyen termények teremnek bőven és azokat kell termesztenie. Én már 13—14 éves koromban kezdtem megismerkedni a földdel. Furcsán hangzik ez az „ismerkedés" szó, pedig igy volt. Mint gyermek, figyelni kezdtem a földet, hogy milyen gabona terem meg legjobban. A szüleimtől hallottam, hogy a pécskai határban kiiogástalan minőségüek a földek. S ez igaz is. De rájöttem arra, hogy nem sokat ér a jó föld, ha nem müvelik meg rendesen, ha nem gondozzák a vetéseket.

Azt tartom, hogy nem is érdemlik meg azok a földet, akik nem munkálják meg rendesen. Én például bizonyos időközönként, — négy-öt évben egyszer, — jól megteritem trágyával a földet. A trágyázás egyik legfontosabb feltétele a gazdag termésnek.

Most pedig rátérek arra, hogyan végzem a munkát a vetéstől a betakaritásig. Példának az 1954-es mezőgazdasági évet veszem.

A multév őszén, 1953-ban, miután előkészitettem a földet, október 10—20 között vetettem el a buzát. A magot beporzoloztam. Voltak, akik korainak találták a vetést, de engem már sokévi tapasztalat győzött meg arról, hogy a korai buzavetés mindig jobb, mert bővebb a termés. Igy a buza gyorsabban kikel és megerősödik, mire jön a hideg idő. Nem is félek én attól, hogy kifagy a buzavetésem. A korai buzavetés tehát először is ellenállóbb, másodszor pedig tavaszszal gyorsan nő, megerősödik és ha esetleg száraz is az időjárás, én akkor is jó termést várok. Igy volt ez az idén is. Tizenkét mázsa buzám termett egy hektáron, de a földszomszédaim közül legtöbben bizony csak 7—8 mázsát arattak egy hektárról. Az is igaz, hogy gondoztam a vetést. Tavasszal láncboronával boronáltam meg, azután acatoltam, irtottam a gyomokat. Tiszta is volt az én buzám, olyan tiszta, mint az arany.

A kukoricát eddigi tapasztalataim alapján április 15—25 között vetettem el. Igaz, sürgettek, hogy előbb is lehet vetni. Azonban én megnéztem és hideg volt a föld. Már pedig, ha hideg a föld, nehezen, sőt előfordult, hogy egyáltalán nem kelt ki a kukorica. Voltak, akik két héttel előbb vetettek, mint én, de az én vetésem mégis előbb kelt ki és gyorsabban is fejlődött.

Amikor kikelt a vetés, nagyon szépen fejlődött. Ugy találtam, hogy háromszori kapálás szükséges, tehát háromszor kapáltam meg. A sorok között 70—80 centiméter távolságot hagytam és igy kifejlődhetett a szár, amely 2—3 csövet hozott. Szerintem a kellő időben végzett kapálás a bőséges termés legfontosabb tényezője. Ha a gyomokat fiatalkorukban kiirtjuk és nem hagyjuk, hogy elszivják a táplálékot és a vizet a kukoricától, akkor jó termést várhatunk. Ha nem gondozzuk idejében a vetéseket, ne is várjunk jó eredményt — tartja a közmondás. És ez nagyon is igaz. Méginkább ez a helyzet a kapásnövényeknél. Ügyelnünk kell tehát arra, hogy a gyomokat teljesen kipusztitsuk és biztositsuk a növények fejlődését.

A cukorrépa termésről csak annyit mondhatok, hogy ebben az évben várakozáson felül sikerült. Igaz, pihent földbe vetettem. Feltörtem a hereföldemnek azt a részét, amely már kevés termést hozott és bevetettem cukorrépával. Pihent volt a föld, s igy gondoltam, hogy jó termésem lesz, de ilyenre mégsem számitottam. Most már saját tapasztalatom győzött meg: a vetésforgót lehetőleg ugy alkalmazzuk, hogy hosszutövü növény után lehetőleg rövidtövü növényt termesszünk. Igy aztán minden évben bőséges termést várhatunk.

Sok dolgom volt a cukorrépával. gyorsan nőtt a gyom. A kapálás után alig egy-két napra már ujra kihajtott. Ezért négyszer kapáltam meg a répát, de megérte. Büszke vagyok a cukorrépa termésemre.

Mindezekhez még csak annyit akarok hozzáfüzni, hogy a termést a legalkalmasabb időben takaritottam be. A buzát viaszérésben arattam s igy megakadályoztam a mag kipergését, a tengerit és a cukorrépát szintén akkor takaritottam be, amikor láttam, hogy ennek ideje elérkezett. A betakaritási munkálatok gyors elvégzése is hozzájárul a terméshozam növeléséhez, mert megakadályozzuk a veszteséget.

Két lovam van, azzal munkálom meg a földet. De most már én is látom: a gépi munkának nincs párja. Ezért a közelmultban fél hektár földdel beléptem az egyszerü társulásba, amely a helyi szövetkezet mellett alakult. Cukorrépát termesztünk jövőre az egyszerü társulásban, traktorral, 25 centiméter mélyen szántjuk fel a földet. Ugy akarok dolgozni, hogy a jövőévben még nagyobb termést érjek el.

Körülbelül ezeket akartam elmondani. Összefoglalva: jól készitsük elő a földet, a vetőmagot, kellő időben gondozzuk és takaritsuk be a vetéseket, illetve a terményeket — ez a bőséges termés nyitja, ezt javasolom másoknak is. Ha többet termelünk, gyarapszik gazdaságunk, erősödik az ország, növekszik a dolgozók életszinvonala. S ezért minden becsületes dolgozó parasztnak kötelessége harcolni.

Feljegyezte:
Török István.

Kollektiv gazdaságainkban osztják az évi jövedelmet

Nagymennyiségü termény jut munkanapegységenként

Az elmult napokban a nagyszentmiklósrajoni Lenauheim községben, a „Győzelem" kollektiv gazdaságban kiosztották az évi jövedelmet. Ez az esemény ünnep volt a kollektiv gazdaságban és határtalan örömet jelentett a kollektivisták számára. Ebben az évben a kollektiv gazdaság — az agrotechnikai módszerek széleskörü alkalmazása révén — minden terményből bőséges termést takaritott be. Az idei jó termés eredményeként 69 vagon buzát, 9 vagon árpát, 14 vagon zabot, 149 vagon tengerit osztottak szét a végzett munka arányában a kollektivisták között.

A terménykiosztás alkalmával ujra bebizonyosodott, hogy azok a kollektivisták, akik rendszeresen, minden nap megjelentek a munkában, nagymennyiségü terményjuttatásban részesültek. Ferber János például, aki 1035 munkanapot teljesitett, 2070 kiló buzát, 8280 kiló kukoricát, 518 kiló napraforgót, 518 kiló burgonyát, 415 kiló zabot, 311 kiló árpát, 208 kiló babot, 103 kiló cukrot és más terményeket, ezenkivül 4140 lejt kapott. Marin Nicolae 633 munkanapot teljesitett és a következő terményeket kapta: 1266 kiló buza, 5064 kiló tengeri, 316 kiló napraforgó, 316 kiló burgonya, 253 kiló zab, 155 kiló árpa, 130 kiló bab, 63 kiló cukor, ezenkivül 2532 lejt.

Ebben az évben eredményesen tevékenykedett Weiber Katalin is, aki 213 munkanapot teljesitett és a terménykiosztás alkalmával 426 kiló buzát, 1704 kiló tengerit, 316 kiló napraforgót, 316 kiló burgonyát, 85 kiló zabot, 64 kiló árpát, 43 kiló babot, 22 kiló cukrot és 852 lejt kapott. Gáspár László 517 munkanapegységet teljesitett és ennek megfelelő terményt és pénzt kapott a jövedelemosztás alkalmával. A kollektivisták nagyrésze rendszeresen megjelent ebben az évben a munkában. Ezért valamennyien nagymennyiségü terményt szállitottak haza.

Növekszik a közös vagyon

Aradnajon Horia községében a „Horia, Closca, Crisan" kollektiv gazdaságban is kiosztották az évi jövedelmet. Baniţiu Teodor, a kollektiv gazdaság elnöke, az évi jövedelem kiosztása alkalmával megtartott nagygyülésen beszámolót tartott, amelyből kitünt, hogy gazdaságuk évről-évre fejlődött, erősödött. Gyarapodott a közvagyon. Jelenleg 159 család tevékenykedik a gazdaságban, háromszor több, mint a megalakulás alkalmával. Fejlődött az állatállomány is. Jelenleg 39 lóval, 12 szarvasmarhával, 71 juhval és 23 fiaskocával rendelkeznek. Ebben az évben 20 férőhelyes sertésfiaztatót épitettek, ezenkivül kovács- és bognárműhelyt létesitettek.

1954 tavaszán a kollektiv gazdaság tagjai több mint 480 hektáron vetettek tengerit és más növényeket. Ezeken a földeken következetesen alkalmazták az agrotechnikai szabályokat és most, az ősz folyamán, bőséges termést takaritottak be. Ennek következtében munkanapegységenként nagymennyiségü terményt oszthattak a tagoknak. A kollektiv gazdaság élenjáró tagjai, akik rendszeresen megjelentek a munkában, nagymennyiségü terményt szállitottak haza a jövedelemelosztás alkalmával. Schwartz János kollektivista 593 munkanapot teljesitett s ezért 1186 kiló buzát, 4750 kiló tengerit, 95 kiló rozsot, 333 kiló zabot, 289 kiló napraforgót és más terményt kapott. Ifju Zdrenţan Gheorghe II. 710 munkanapért 1420 kiló buzát, 5680 kiló tengerit és más terményt, valamint nagyobb összeget kapott az évi jövedelem elosztása alkalmával.

Megkapták a természetbeni juttatást is a máslaki állami gazdaság traktorosai

Az elmult napokban a máslaki állami gazdaság traktorosai elvégezték az őszi mélyszántást és a gazdaság műhelyeibe vonultak vissza. A traktorosok ezévben fáradságot nem ismerve dolgoztak, hogy az állami gazdaság valóban példát mutasson a kollektiv gazdaságok és az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok számára.

Az idei mezőgazdasági munkálatok befejezése után — még mielőtt a traktorosok megkezdték volna a javitási munkálatokat, — a gazdaság vezetősége kiosztotta a természetbeni jövedelmet is. A gazdaság udvarán összegyült traktorosok elegedetten vették át a különböző mennyiségü gabonanemüt, amelyet mindegyikük elvégzett munkája után kapott. Buzuga Stefan a gazdaság legjobb traktorosai közé tartozik, aki az évi munkálatok befejezése után 466 kiló buzát kapott. Eredményeik után szép természetbeni javadalmazásban részesültek: Klep János, Andor Ignác és Manghi Francisc traktorosok, valamint Basman Adam brigádfelelős. Talpiga Gheorghe kombájnvezető, aki az aratási kampányban szocialista versenyre hivta az állami gazdaságok összes kombájnvezetőit, 113 kiló buzát kapott.

A szerződéses állathizlalás előnyei

A mezőgazdasági dolgozók közül egyre többen kötnek szerződést állathizlalásra. Ma már gyakorlatilag is meggyőződtek arról, hogy a szerződéses állathizlalás nagy előnyöket biztosit számukra. A fenti kép is mutatja, hogy egy 1000 lej értékü sertés átadásáért, milyen előnyökben részesül a termelő. A sertésért 700 lejt, egy pár gumicsizmát, 4 méter düftin ruhaanyagot, 2 kiló gyapotfonalat, 3 kiló cukrot és egy pár bocskort kap. Ezenkivül 40 lejért téli sapkát is vásárolhat.

Biráló cikkeink nyomán

„Ami mindnyájunkra tartozik..."

Lapunk november 18-i számában a „Megjegyzések" rovatában ezzel a cimmel cikk jelent meg, amely birálta az ILLA vállalat vezetőségét és a városi néptanács helyi gazdálkodási osztályát, mert az Alexandri utca 7. számu ház előtt lesüllyedt a fa ledobására szolgáló akna s az igy támadt gödör veszélyeztette a járókelők testi épségét.

A birálatra a néptanács helyi gazdálkodási osztálya és az ILLA vezetősége válaszolt. Mindkét levélből kitünik, hogy a birálat helyes volt, ezért sürgősen intézkedtek s az emlitett aknát már meg is javitották.

„A tartományi néptanács panaszirodájának munkájáról"

Ezzel a cimmel lapunk november 23-i számában elemző cikk jelent meg, amely több rajoni néptanács végrehajtó bizottságának panaszirodáját birálta, mert nem kezelték jelkiismeretesen a dolgozók panaszait, kéréseit, észrevételeit.

A cikkre a nagyszentmiklósrajoni, az aradrajoni és a gurahoncrajoni néptanácsok válaszoltak. Valamennyi válaszból kitünik, hogy a birálat helyes volt és hozzájárult a hibák felszámolásához.

★

A nagyszentmiklósrajoni néptanács végrehajtó bizottsága meginta többek között: a hibák elsősorban onnan eredtek, hogy a panasziroda felelősét sürün váltották. Igy a kérdések megoldása elhuzódott és senkit sem lehetett határozottan felelősségre vonni. Ezt a hibát felszámolták s miután a panasziroda felelősét állandósitották munkájában, remélik, rövid időn belül megoldódnak a régi panaszok is.

★

Az aradrajoni néptanács végrehajtó bizottságának válasza is arról számol be, hogy a birálat alapján intézkedtek a panasziroda munkájának megjavitása érdekében. Elsősorban az itt dolgozó elvtársakkal közösen vitatták meg a panaszok, kérések és értesitések elintézési módját.

★

Kimeritő választ küldött a gurahoncrajoni néptanács végrehajtó bizottsága. Meginták, hogy valóban sulyos mulasztások voltak a dolgozók leveleinek elintézése terén, mind a rajoni néptanácsnál, mind pedig a községi néptanácsoknál. Ezért elhatározták, hogy miután az őszi kampány ösztönzésére küldött aktivisták visszatérnek a terepről, gyülés keretében vitatják meg a kérdést és beosztják az aktivistákat, hogy ellenőrizzék a községi néptanácsoknál: miként foglalkoznak a dolgozók panaszaival, kéréseivel. A rajoni néptanács végrehajtó bizottsága a jövőben külön pontba foglalja a munkaterv keretében és kötelezővé teszi minden osztály számára, hogy havonta elemezzék a levelek, panaszok, kérések és értesitések elintézési módját.

Az aradvárosi néptanács mellett müködő nőbizottság tevékenységéről

Az aradvárosi néptanács mellett müködő nőbizottság december hónap folyamán élénk tevékenységet fejtett ki a télifaünnepi ajándékok beszerzése és elkészittetése érdekében. Már december elején az élelmezési ipari dolgozók szakszervezetének helyiségében megrendezték az első bálat, amelynek jövedelmét teljes egészében gyermekharisnyák, bakancsok és tréningruhák beszerzésére szánták.

Buzsák városnegyedben a nőcsoportok, Csipai Julianna nőküldött irányitásával jólsikerült müsoros táncmulatságot és tombolát rendeztek. A pernyávai asszonyok sem maradtak le a munkával, Barabás Ilonka elvtársnő irányitása mellett ők is jólsikerült bálat rendeztek, amelynek jövedelmét ruhaanyagok, édességek és játékok vásárlására forditják. A Szilvás-telepen, Gájban és Pernyávában a háziasszonyok és dolgozó nők délutánonként kalákán gyültek össze, s tombolatárgyakat készitettek. Kézimunkákat, tüpárnákat, lámpadiszeket és más izléses kivitelü tombolatárgyakat készitettek.

Ebben a munkában kitüntek Csipai Julianna, Bota Irina, Dragan Maria, Bumbu Maria, Kradigati Viorica, Tóth Teréz, Ardelean Iuliana, Kulikovszki Irén elvtársnők és még sokan mások.

December 18-tól kezdődőleg — a nőbizottság munkatervéhez hiven — a peremváros dolgozó női és háziasszonyai megkezdték a meleg gyermekruhácskák és fehérnemüek varrását. A nőbizottság e nagyszabásu akciójában a továbbiak során jó munkát végeztek: Hanga Rozalia, Hunyadi Irén, Chisiu Elena, Pil Mária elvtársnő és még sokan mások, akik lelkesen dolgoznak azért, hogy minél több gyermek számára juttathassanak az uj esztendőben hasznos és örömet okozó ajándékokat.

A Kinai Népi Politikai Tanácskozótestület összkinai bizottságának ülésszaka

PEKING. (Agerpres). Az „Uj Kina" hirügynökség jelenti:

December 21-én Pekingben megnyilt a Kinai Népi Politikai Tanácskozótestület második törvényhozási szakasza összkinai bizottságának ülésszaka.

Az ülésszakot Mao Ce-tung, a Konzultativ Tanács első törvényhozási szakasza összkinai bizottságának elnöke nyitotta meg.

Csu En-laj, az első törvényhozási szakasz összkinai bizottsága bürójának alelnöke politikai jelentést terjesztett elő. Csen Suj-tun, az összkinai bizottság bürójának alelnöke a bizottság müködéséről, Csan Bociun, az összkinai bizottság bürójának tagja pedig a Kinai Népi Politikai Tanácskozótestület szervezeti szabályzatának tervezetéről tett jelentést.

Az ülésszak napirendjén a következő főbb kérdések szerepelnek: a Népi Politikai Tanácskozótestület uj szervezeti szabályzatának jóváhagyása és az uj vezetőség megválasztása.

Az ülésszakon a második törvényhozási szakasz december 4-én megalakult összkinai bizottságának 493 tagja vesz részt. A kinai egységes demokratikus népfront szervezetében képviselve vannak az összes demokratikus pártok és csoportok, a tömegszervezetek és a pártonkivüli demokraták. Képviselve vannak az összes néprétegek, mégpedig: munkások, parasztok, asszonyok, az ifjuság, a nemzeti kisebbségek, a külföldön élő kinaiak, a szövetkezetek tagjai, iparvállalatok és más vállalatok tulajdonosai, tudósok, irók, müvészek, a tantestület tagjai, orvosok, a sajtó és a vallásfelekezetek képviselői. Részt vesznek az ülésszakon az összkinai bizottság meghivottai is, többek között olyan személyek is, akik a Kuomintang-rendszerben magas tisztségeket töltöttek be, valamint Csien Csien-do, Fu Cso-i, Lun Jun, Liu Ven-huej, Lu Han, Ven Ven-hao és Tan Sen-csi tábornokok.

Az első törvényhozási szakasz összkinai bizottsága — mondotta Csen Su-tun — hatalmas sikereket ért el a kinai nép harci egységének megteremtésében az amerikai agresszióval szemben, a haza biztonságának megóvásáért, a világbéke megvédéséért, valamint a kormány támogatására a társadalmi reformok és az országépités megvalósitásában.

A Tanácskozótestület jellegéről és szerepéről szólva Csen Su-tun hangsulyozta, hogy ez a tanács képviseli a kinai egységes demokratikus népfront szervezeti formáját. Az uj alkotmány bevezető része értelmében — mondotta a szónok — „Az egységes demokratikus népfront tovább is be fogja tölteni azt a szerepét, hogy az átmeneti időszakban az állam előtt álló alapvető feladatok teljesitésére s a belső és külső ellenség elleni harcra mozgósitsa és egyesitse az ország népét".

A Tanácskozótestület feladatait Csen Su-tun a következőkben körvonalazta: az összes erők egyesitése a nagy kinai szocialista állam megteremtéséért, a belső és külső ellenség terveinek meghiusitásáért, a világbéke megvédéséért. Ezeket a feladatokat — mondotta — azon az alapon fogjuk megvalósitani, hogy egyre jobban megszilárdul a munkásosztály vezetése és a munkás-paraszt szövetség — a Tanácskozótestületben részvevő összes szervezetek egyesült erőfeszitései révén a Kinai Kommunista Párt vezetése alatt.

„Meg vagyunk róla győződve, — mondotta befejezésül Csen Su-tun — hogy az alkotmány értelmében s a Kinai Kommunista Párt és Mao Cetung elnök vezetése alatt, a Népi Politikai Tanácskozótestület sikeresen megoldja e történelmi feladatait".

A vád alaptalansága miatt

A nyugatnémet alkotmánybiróság kénytelen volt elhalasztani a karlsruhei pert

BERLIN. (Agerpres). Lapjelentések szerint január 31-re halasztották a Németország Kommunista Pártja ellen megrendezett per tárgyalását.

A legutóbbi tárgyaláson dr. Kaul, a kommunista párt ügyvédje felszólitotta a szövetségi biróságot, hogy utasitsa el a kormány kérését a kommunista párt betiltásával kapcsolatban, mert az ellenkezik a nyugatnémet alkotmány 21. szakaszával, amely törvényesnek ismeri el a kommunista pártot.

Dix, a kormány ügyvédje mindent elkövetett, hogy elutasittassa a kommunista párt képviselőjének kérését. Miután ezt nem sikerült keresztülvinni, a biróság elhatározta, hogy a per tárgyalását elhalasztja január 31-re.

A hatóságok közben egész Nyugat-Németországban fokozzák a terrort a demokratikus elemek ellen.

Bevan laburista képviselő beismeri:

A szárazföldi Kinának joga van Tajván szigetéhez

LONDON. (Agerpres). Aneurin Bevan laburista képviselő cikket közölt a „Tribune" cimü lapban azzal kapcsolatban, hogy az amerikai és csangkájsekista csapatok megszállották Tajván szigetét, amely ősrégi kinai terület.

„A szárazföldi Kina jogosan követeli Tajvánt. Csang Káj-sek, aki teljes vereséget szenvedett, csakis az amerikai hadsereg szuronyainak segitségével tarthatja fenn magát a szigeten" — irja Bevan.

A népi Kina — hangsulyozza továbbá a cikk — fel akarja szabaditani Tajvánt, hogy „elháritsa az idegen csapatok betörésének veszélyét..."

„Nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy 1896-ban Tajván volt az első áldozata a kinaellenes japán agressziónak" — jegyzi meg a képviselő.

Egy további megfontolás, amely arra készteti Bevant, hogy elismerje a Kinai Népköztársaság jogát Tajván felszabaditására — az USA és Csang Káj-sek között létrejött „paktum". Ez a paktum ugyanis katonai támaszponttá változtatja a szigetet a szárazföldi Kina ellen tervezett agresszió céljaira. Tajván-sziget ilyenformán hidfővé válik egy ellenforradalmi akció végrehajtására.

Bevan utal arra, hogy az USA agressziós akciói egy harmadik világháboru kitörésével veszélyeztetnek s megállapitja, hogy az USA e politikáját még saját szövetségesei is ellenzik.

Amerikai üzelmek az indiai-burmai-kinai határvidékeken

DELHI. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

A külföldi sajtóban az utóbbi időben több hir látott napvilágot az amerikaiak gyanus üzelmeiről az indiai-burmai-kinai határvidékeken. E területeket a Naga-törzs lakja, amelynek feudális nemesei — élükön Hongkinnal, a törzs egyik vezetőjével — szeparatista mozgalmat szerveznek az ugynevezett „Naga Szövetségi Köztársaság" megalapitására. A „Daily Times" hiradása szerint a Naga törzs által lakott vidékekre Burmából „orvoskülönitmények" és mezőgazdasági „szakemberek" leple alatt különleges kiképzésben részesitett amerikai ügynököket küldenek, akik élesztik az elszakadási mozgalmat. Magát Hongkint is egy amerikai különleges iskolában képezték ki. A szeparatista mozgalom vezetői kapcsolatokat tartanak fenn a burmai kuomintangista csapatokkal, amelyektől amerikai eredetü fegyvereket kapnak. A lap megállapitja, hogy Sebold, burmai amerikai nagykövet figyelemmel kiséri a Naga-törzs tevékenységét s az amerikai külügyminisztériumhoz részletes beszámolókat küld az e vidéken uralkodó helyzetről.

A „Hindustan Standard" nemrégiben megirta, hogy Hongkin küldöttséget menesztett Pakisztánba és az Indiában állomásozó amerikai hivatalos személyiségekhez azzal a titkos megbizatással, hogy fegyvereket szerezzenek a felkelés megszervezéséhez.

A „Delhi Times" szerint az amerikaiak befolyásuk alá akarják vonni e stratégiailag nagyfontosságu területeket. Másrészt viszályt akarnak szitani India és Burma közt, hogy könnyebben bevonhassák Burmát a délkeletázsiai agressziv blokkba.

Román tudósok utaztak Bulgáriába

Kedden román tudósok utaztak a Bolgár Népköztársaságba, hogy részt vegyenek a szomszédos baráti országban december 23 és 30 között megtartandó „Tudományos héten".

A küldöttség vezetője P. Constantinescu-Iasi professzor, akadémikus, a Román Népköztársaság Akadémiájának alelnöke. A küldöttség tagjai: D. Danielopolu akadémikus, az Akadémia fiziológiai intézetének igazgatója, állami-dijas; Al. Graur egyetemi tanár, az Akadémia levelező tagja, a bukaresti „C. I. Parhon" egyetem filológiai fakultásának dékánja, állami-dijas, Al. Priadcenco egyetemi tanár, az Akadémia levelező tagja, állami-dijas.

A küldöttség elutazásakor az Északi-pályaudvaron jelen voltak az Akadémia és a Külföldi Kulturkapcsolatok Román Intézetének képviselői és a Bolgár Népköztársaság bukaresti nagykövetségének több tagja.

(Agerpres)

A fasizmussal vivott harcban elesett hősök nevében

Szovjet írók nyilatkozatai

MOSZKVA. (Agerpres). — A „Literaturnaja Gazeta" „Nem szabad türni a német militarizmus feltámasztását" cim alatt a szovjet kultura számottevő képviselőinek nyilatkozatait közli a párisi egyezmények ratifikálására vonatkozó francia nemzetgyülési vitával kapcsolatban.

A ratifikálás végett a francia parlament elé terjesztett egyezmények — irja Konsztantyin Szimonov költő — számos, különböző pontot tartalmaznak, s sokan hajlanak arra, hogy másképp és másképp értelmezzék ezeket. De van egy pont, amelyben csupán két, egymást kizáró, vélemény lehet: arról van szó, hogy Franciaország vagy petainista állammá válik, olyan emberek vezetésével, akik eladták becsületüket, népüket, történelmüket, multjukat, jelenüket és jövőjüket — vagy olyan állam marad, amely képes megőrizni függetlenségét, méltó az ellenállási harcosok magasztos eszméinek örökségére, képes NEM-el válaszolni a Wehrmacht ujjáélesztését szolgáló tervekre.

A fasizmus elleni harcokban eleseett hősök sirját meg lehet koszoruzni, vagy meg lehet gyalázni. Középut nincs.

Azt hiszem e válaszut előtt állnak mindazok, akik most a párisi egyezmények ratifikálása mellett vagy ellen szavaznak.

Szergej Geraszimov, a közismert filmrendező elmondja, mennyire aggasztja Franciaország sorsa a kulturális élet haladó dolgozóit. Elérkezett az a pillanat — hangsulyozza Geraszimov —, amikor ismét fel kell hivnunk a franciák millióinak figyelmét arra a veszélyre, amellyel a német militarizmus ujjáélesztése fenyegeti. Mi, akárcsak a franciák, jól tudjuk, mire képes a német militarizmus. És éppen ezért bizonyosak vagyunk abban, hogy a francia nép nem téveszti össze a feketét a fehérrel, rendíthetetlen marad a reakció elkeseredett támadásaival szemben s felemeli szavát a béke és a barátság érdekében, azoknak a nagyogó távlatoknak az érdekében, amelyeket a szovjet és a francia nép békés szövetsége nyit meg előtte.

Szamuil Marsak szovjet költő nyilatkozatában a szovjet állam és az egész szovjet nép békeszeretetéről beszél. Távol, nagyon távol áll tőlünk a szándék, hogy akár a magunk, akár más népek vére árán oldjuk meg a vitás nemzetközi kérdéseket — hangsulyozza. Most, amikor zsarolással és csalással olyan katonai blokkhoz akarják csatolni Franciaországot, amely nyilvánvalóan ellenünk — szövetségesei ellen — irányul, most, amikor Franciaországot arra kényszeritik, hogy részt vegyen a fasiszta tábornokok parancsnoksága alá kerülő nyugatnémet Wehrmacht feltámasztásában, a következő szavakkal fordulunk a franciákhoz:

Még nem késő, még számot vethettek azzal, hogy hová sodornak benneteket.

Bárcsak a békéért és a kulturáért harcoló franciák ismét bebizonyitanák, hogy összehasonlithatatlanul erősebbek mint azok, akik egyenetlenséget és viszályt szitanak a népek között, akik egy ujabb vérontást készitenek elő.

Az 1944. évi francia-szovjet szerződés — hangsulyozza Ivan Aniszimov ismert irodalmi kritikus — e két nagy nép mélységes kölcsönös bizalmát s azt az elhatározását fejezi ki, hogy sohasem fogják türni, hogy ellenséges erők valaha is szétválasszák őket egymástól. Ezt a szerződést népeink vére pecsételte meg. Jó lenne, ha minden jóhiszemű francia emlékezetébe vésné a közeli mult tanulságait: az 1944. évi francia-szovjet szerződés a béke és az élet biztositéka.

E szerződés nagy történelmi jelentőségére emlékeztet Szergej Jurjev filmrendező is, aki „A felszabadult Franciaország" cimü filmet rendezte.

A francia-szovjet barátság megszilárditása — irja Jurjev — biztositék arra, hogy a háboru borzalmai nem ismétlődnek meg többé. Gondoljatok arra, francia barátaink, hogy a párisi egyezmények ratifikálása egyetlen tollvonással eltörli a francia-szovjet szövetségi és kölcsönös segélynyujtási szerződést. E sulyos megpróbáltatás pillanatában, amikor arra akarják kényszeriteni a franciákat, hogy beleegyezzenek a hitleri Wehrmacht feltámasztásába, mutassátok meg, hogy a józan ész hangja, a barátság és a felháborodott lelkiismeret hangja tulharsogja Franciaországban az ellenség hangját.

Megborzadva látom, hogy ismét a fasiszta bárd fenyeget benneteket — irja Vlagyimir Lugovszkoj költő a francia néphez intézett szavaiban. A költő meleg szavakban felhivja a francia népet, hogy nyilatkozzék a párisi egyezmények ratifikálása ellen, mert a ratifikálás esetén Franciaország védtelen marad az atombombával felfegyverzett uj Wehrmacht csapásaival szemben.

A párisi egyezmények ratifikálásának vitája a francia nemzetgyülésben

PÁRIS. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

A francia nemzetgyülés december 21-i esti ülésének legjelentősebb eseménye Jacques Duclos kommunista képviselő beszéde volt. Jacques Duclos utalt arra a veszélyre, amellyel a párisi egyezmények politikai, gazdasági és katonai szempontból fenyegetnek. „A párisi egyezmények ratifikálása — mondotta — Franciaországra és a béke megőrzésére nézve döntő jelentőségü kérdést állit a nemzet képviselői elé. A francia képviselőkre talán még sohasem hárult ilyen komoly felelősség.

Duclos kifejtette, hogy a párisi egyezmények ratifikálása a bonni revansvágyók korlátlan felfegyverzésének utját egyengeti és hogy az ugynevezett „ellenőrzésről" szóló fecsegés célja csak a közvélemény megtévesztése. A hivatalos körök — abbeli igyekezetükben, hogy igazolják a párisi egyezmények megkötését — ugy igyekeztek feltüntetni a dolgokat, mintha Nyugat-Németország felfegyverzése állitólag Franciaország nélkül is megtörténnék, ha Franciaország nem egyezik ebbe bele. Erre mi azt válaszoljuk, hogy ez nem helytálló, mert Franciaországnak bizonyos jogai vannak és megvannak a maga eszközei is arra, hogy e jogait tiszteletben tartassa.

Duclos hangsulyozta, hogy Franciaország nemzetközi egyezményei, földrajzi helyzete, továbbá az a tény, hogy megszálló hatalom Németországban, lehetőséget nyujt Franciaországnak arra, hogy hatékonyan állást foglaljon a német militarizmus feltámasztása ellen.

Duclos ezután a francia népnek a német militarizmus felélesztése elleni tiltakozásáról beszélt. A párisi egyezményeket — hangsulyozta Duclos — nem szabad ratifikálni, hanem tárgyalni kell. Ezt akarja a francia nép.

Ezután Maurice Schumannak (MRP) adták meg a szót, aki a kimult „európai védelmi közösség" hiveinek szemszögéből birálta a párisi egyezményeket. Kénytelen volt azonban beismerni, hogy a közvélemény távolról sem ért egyet a párisi egyezményekkel.

A december 21-i ülésen utolsónak Maurice Faure radikálispárti képviselő szólalt fel. Azt állitotta, hogy a bonni Németország felfegyverzése elkerülhetetlen.

PÁRIS. (Agerpres). — A december 22-i délelőtti ülésen Jules Moch volt miniszter hangsulyozta, hogy a párisi egyezmények következtében fokozódott a nemzetközi kapcsolatokban fennálló feszültség s felhivta a figyelmet főképpen a Franciaországhoz intézett legutóbbi szovjet jegyzékre. Jules Moch javasolta a párisi egyezmények gyakorlati megvalósitásának elhalasztását.

Ezután Jaquet, Le Bail szocialista és az MRP-párti Chevigne a párisi egyezmények ratifikálása mellett foglaltak állást.

Gaston Palewski, volt gaullista, a nemzetgyülés alelnöke beismerte, hogy a párisi egyezmények ratifikálása azzal a kockázattal jár, hogy „meghiusitja a nemzetközi tárgyalások minden esélyét". Bár beismerte, hogy az egyezmények ratifikálása sulyos következményekkel járhat, végeredményben támogatta több olyan gaullista képviselőnek az álláspontját, akik az egyezmények ratifikálása mellett foglalnak állást, de az egyezmények alkalmazását a jövő év végére akarják elhalasztani.

Paul Reynaud, Nyugat-Németország felfegyverzésének hive, beszédében beismerte, hogy napról napra fogy a párisi egyezmények hiveinek száma és sejttetni engedte, hogy tartózkodni fog a szavazástól.

Edouard Daladier volt miniszterelnök (radikális) azzal kezdte beszédét, hogy nem szavazza meg a párisi egyezményeket. A radikális képviselő részletesen kifejtette, milyen veszélyekkel jár Európa békéjére nézve a párisi egyezmények ratifikálása. Hangsulyozta, hogy a ratifikálás előtt ki kell meriteni a kelet és nyugat közötti tárgyalások minden lehetőségét.

A párisi szerződések az olasz parlament előtt

ROMA. (Agerpres). Az olasz képviselőház december 20-án folytatta a párisi egyezmények ratifikálására vonatkozó törvénytervezet vitáját.

Elsőnek Folchi keresztény-demokrata képviselő szólalt fel. Folchi hangsulyozta, hogy annak idején felhivta a figyelmet, milyen nagy veszélyt jelentenének a német haderők az amerikaiak által kialakitott katonai rendszerben. Ez az aggodalom ma is fennáll — mondotta a szónok —, mert a német fegyveres erők hatalmasak lesznek és stratégiai függetlenséget fognak kapni a nyugateurópai szövetségben. Folchi azután saját nyilatkozatainak ellentmondva azt állitotta, hogy ma már Nyugat-Németországban más közszellem uralkodik és a párisi egyezmények ratifikálása mellett foglalt állást.

Ezután Gian Carlo Pajetta képviselő, a kommunista párt titkársága tagja emelkedett szólásra. Elsősorban megállapitotta, hogy a párisi egyezmények megvitatásán a keresztény-demokrata és más kormánypárti képviselők igen szükszavuak voltak s számosan közülük meg sem jelentek ezeken az országra nézve hatalmas jelentőségü kérdést megtárgyaló üléseken. A kormánypártok képviselői még attól is irtóznak, hogy meghallgassák ellenfeleiket és türelmetlenül várják a szavazást, hogy végeszakadjon a számukra oly kényelmetlen vitáknak. Amde saját táborukból is hallatszottak aggódó, sőt tiltakozó hangok. A kommunisták — mondotta Pajetta — el akarták mélyiteni a vitát, mert az a meggyőződésük, hogy nem beszéltek hiába, amikor az ország szine előtt kijelentették: a kormány hibát, sőt bünt követ el, amikor el akarja fogadtatni a párisi egyezményeket.

A képviselőház december 21-i ülésén Pietro Nenni, a szocialista párt titkára kijelentette, hogy pártja az ugynevezett „Nyugateurópai Szövetség" megalakitása ellen foglal állást. Olaszországnak — mondotta Nenni — nem szabad belemennie katonai blokkokba, hanem arra kell törekednie, hogy tevékenyen részt vegyen a Nyugat- és Kelet-Európa közeledését célzó lépésekben, sőt szükség esetén maga kezdeményezze őket.

Nenni szerint a kormány állitásai, hogy a párisi egyezmények ratifikálásával nagyobb gazdasági lehetőségeket teremtenek Olaszország részére, nem felelnek meg a valóságnak. Éppen ellenkezőleg, az egyezményekből következő gazdaságpolitika még jobban elmélyiti majd az egyezményekben résztvevő országok közötti gazdasági egyenlőtlenséget.

Németország felfegyverzése rendkivül sulyos határozat — mondotta Nenni. — Ezt a határozatot „a szovjet támadás veszélyével" akarják igazolni. Ilyen veszély nincs. A francia és angol kormányokhoz intézett szovjet figyelmeztetés mutatja, hogy a Szovjetunió teljes komolysággal fogja fel a helyzetet. Nenni ezután leleplezte a nyugati propaganda alaptalan állitásait, amelyek szerint a párisi egyezmények ratifikálása és alkalmazása közti időszakot fel lehetne használni a „Szovjetunióval való tárgyalásokra". Ezzel csak félre akarják vezetni a közvéleményt.

A „szocialista internacionalé" a párisi egyezmények támogatására akarja rábirni a német szociáldemokratákat

HAGA. (Agerpres). — Amsterdamban ülésszakra ült össze a „szocialista internacionálé" tanácsa. Az ülésszakon mintegy 50 küldött vesz részt több európai ország jobboldali szocialista pártja részéről. Az ülésszak napirendjén a párisi szerződések kérdése szerepel. A Reuter hirügynökség, valamint a hollandiai lapok szerint az ülésszak szervezőinek célja rábirni a nyugatnémetországi szociáldemokrata pártot arra, hogy szüntesse be a harcot a párisi egyezmények ellen.

Morrison angol laburista vezető beszédére utalva, a Reuter hirügynökség köntörfalazás nélkül megirja: „Morrison felszólitotta a nyugatnémet szociáldemokrata pártot, hogy szüntesse meg a támadást Németország felfegyverzése ellen". Guy Mollet, francia szocialista, a francia és az amerikai hivatalos propaganda szellemében a párisi egyezmények ratifikálását szorgalmazta. A. Schärf osztrák és Van der Goos, Van Naters holland szocialista szintén igyekeztek befolyásolni a nyugatnémet szociáldemokrata párt vezetőit.

Björk, a svéd szociáldemokrata párt képviselője viszont ellenkező álláspontra helyezkedett. Hangsulyozta, hogy milyen veszéllyel jár Nyugat-Németország felfegyverzése és kitartott amellett, hogy megegyezésre kell jutni a Szovjetunióval.

Ollenhauer, a németországi szocialista párt elnöke kijelentette, hogy pártja egyetlen dolgot követel: Németország egyesitését.

Az ülésszak befejezte a párisi egyezmények kérdésének vitáját, de még nem hozott semilyen határozatot.

Kisérletek Izrael bevonására a közelkeleti agressziv tömbbe

NEWYORK. (Agerpres).

A „United Press" hirügynökség jelentése szerint Javits, Newyork állam képviselője, az amerikai cionista szervezet december 20-i ülésén kérte, hogy a Közel-Keleten létesitsenek katonai tömböt Izrael bevonásával. Javits kijelentette, hogy „Izrael a Távol-Kelet legjobb hadseregével rendelkezik". Ha Izraelt kizárják e csoportosulásból, — mondotta — akkor fel kell szólitani, hogy akár közvetlenül, akár egy Görögországgal, vagy Törökországgal kötendő szövetség utján csatlakozzék az északatlanti szövetséghez.

„Izraelnek katonai segitséget is kell kapnia az Egyesült Államoktól" — mondotta Javits képviselő.

G. Alekszandrov beszéde a szovjet irók II. kongresszusán

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

A szovjet irók II. kongresszusának december 19-i esti ülésén Georgij Alekszandrov akadémikus, a Szovjetunió müvelődésügyi miniszttere mondott beszédet.

— A kongresszus nemcsak az irók, hanem a szocialista kultura valamennyi képviselőjének körében élénk érdeklődést váltott ki — mondotta Alekszandrov. — A szépirodalom hü krónikása a nép harcának és győzelmeinek s ezért igen fontos szerepet tölt be szellemi életünkben. S ha a szovjet kultura ma világviszonylatban is kiemelkedő eredményeket mutathat fel, ez jórészt a szovjet szépirodalomnak, következésképpen a szovjet iróknak köszönhető.

A Szovjetunióban a könyvnek merőben uj hivatása, uj szerepe van. A szovjet könyv népünk szellemi életét gazdagitja, elősegiti munkájának és egész életének szocialista alapokon való megszervezését. Ezért olyan nagy a könyvek iránti kereslet az egész országban. Csupán 1953-ban a Szovjetunióban mintegy egy milliárd kötetnyi könyv jelent meg. A következő években ez a szám kétszerésére, majd később háromszorosára fog emelkedni.

Az irodalmi müvek eszméjének, képeinek egyik leghatékonyabb közlési eszköze a néptömegek felé a közkedveltségnek örvendő filmmüvészet. Mostanában több intézkedés történt a müvészfilmek fokozott gyártására — mondotta Alekszandrov akadémikus. — Majdnem teljesen átépitik a „Moszfilm"-studiót, amely Európa legnagyobb filmstudiója lesz. Uj filmstudiók épülnek Minszkben, Bakuban és Taskentben. 1960-ig minden szövetségi köztársaság fővárosa saját filmstudióval fog rendelkezni.

Alekszandrov elvtárs beszédében hangsulyozta, hogy a szépirodalomban, a drámairodalomban és a filmművészetben egyaránt rendkivül fontos a valóság élethü ábrázolása.

A hét filmjei

„DOZSA GYORGY" mozi: december 26-ig: A partizán gyermekei. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„NICOLAE BALCESCU" mozi: december 26-ig: Feleséget keresek. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBAK JANOS" mozi: december 26-ig: Örs a hegyekben. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE" mozi: december 26-ig: Szolga két gazdánál. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDŐK" mozi: december 26-ig: 1. Kinai alkotó müvészet. 2. Girando-Dinamo. 3. A moszkvai unionális mezőgazdasági kiállitás az 1954. évre. 4. Bábszinházfilm: Staniusa. Tiavca, Top és Niusa. 5 Aktuális hiradók. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„SOLIDARITATEA" mozi (Gáj): december 28-ig: Vassa Zseleznova. Előadások: hétköznap: 7-kor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ" mozi (Mikelaka): december 28-ig: Tavasz Moszkvában. Előadások: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„NICOLAE BALCESCU" mozi: (Lippa): december 26-ig: A törvény nevében.

„PETŐFI SANDOR" mozi (Radna): december 26-ig: Hamlet.

„POPULAR" mozi (Nagyszentmiklós): december 26-ig: Az orosz balett mesterei.

★

AZ ARADI ÁLLAMI SZINHÁZ müsora: Szombaton, december 25-én d. u. 15.30 órakor: Hurrá lányok (Fete frumoasa) és este 19.30 órakor: Ochiul babei. Vasárnap, december 26-án délután 15,30 órakor: Szajkók (Gaitele) és este 19,30 órakor: Ochiul babei.

★

Az Aradi Állami Filharmónia zenekara és énekkara kedden, december 28-án este 8 órai kezdettel tartja a Kulturpalotában XII. szimfónikus hangversenyét. Müsoron: Dima: Mama lui Stefan cel Mare (ballada énekkarra, szólóra és zenekarra); Feldman: Hangverseny hegedüre és zenekarra (Aradon először); Márkos: Székely néptánc; Brînzeu: C-dur szvitt. Vezényel: Brînzeu Nicolae, hegedüszólót játszik H. Brendier (Bukarest).

Szerdán, december 29-én délután 5 órakor a Kulturpalota kistermében oktatóhangverseny.

Közlemény

A TEBA textilgyár szakképesitetlen munkásokat és munkásnőket alkalmaz. 50 kilométernél kisebb távolságra lakók számára vasuti bérlettel biztositják az utazást.

POLITIKAI JEGYZETEK*)

1. Collins tábornok dél-vietnámi küldetése

Collins amerikai tábornok már régen hirhedté vált, mint a délkelet-ázsiai katonai provokációk és politikai összeesküvések tapasztalt szervezője. A tábornoknak, az amerikai vezérkari főnök volt helyettesének keze a koreai nép vérétől piros. Az Egyesült Államok kormánya nyilván ezért ruházta fel Collinst rendkivüli meghatalmazással, s ezért küldte sürgősen Dél-Vietnámba amerikai követnek Ngo Tin Tien kormányához, amikor az agressziv délkelet-ázsiai „védelmi" szerződés (SEATO) ratifikálás végett az amerikai szenátus elé került, a csődbejutott Bao-Daj-rendszer bomlása pedig katasztrófálissá vált.

A Collins-féle különmisszió tehát Saigonba utazott, hogy gyámságába fogadja Bao-Daj hadseregét, meggyorsitsa öt-hat uj dél-vietnámi hadosztály szervezését, s Dél-Korea és Tajván után a harmadik ázsiai „kommunistaellenes bástyává változtassa Dél-Vietnámot."

Ebből a szempontból nagyon jellemző, hogyan nyilatkozott Collins tábornok egy sajtókonferencián saigoni utjának céljairól. Az előkelő „vendég" hangsulyozta: azért utazott Dél-Vietnámba, hogy koordinálja az amerikai „segitséget", s támogassa a baodajistákat „önmaguk megmentésében". A „mentőangyal" ezenkivül félreérthetetlenül kijelentette: némi dollársegitséggel akarja kivivni, hogy Dél-Vietnám lakossága a közelgő választásokon az amerikai politikára, a „kommunizmus ellen" szavazzon. Collins magyarázatából tehát kiderül, hogy az amerikai kormánykörök minden eszközzel meg akarják akadályozni a genfi tanácskozás határozatai értelmében 1956-ra kitüzött általános, szabad választások megtartását, s állandósitani akarják Vietnám kettéosztását.

Az amerikai elnök külön képviselőjének itt idézett nyilatkozatai is teljesen megérthetik, miért érdeklődnek most az amerikai imperialisták annyira Dél-Vietnám sorsa iránt. Lázas erőfeszitéseik elsősorban arra irányulnak, hogy megteremtsék osztatlan uralmukat ebben az országrészben. Az amerikai külügyminisztérium már októberben közzétette Eisenhowernak a saigoni klikkhez intézett levelét, amelyben Washington megigérte, hogy a franciák közvetitése nélkül „gazdasági segitségben" részesiti őket. De az amerikai monopolisták Dél-Vietnám „védelmének" örvén már korábban is megpróbálkoztak, hogy végérvényesen aláaknázzák Franciaország indokinai pozicióit, megkaparintsák Indokina gazdaságát és természeti kincseit, s megtermetsék ott osztatlan uralmukat. Az amerikai cégek Collins tábornok Saigonba érkeztekor nyiltan megkezdték a franciák gazdasági kiszoritását — hol közvetlenül, hol pedig kreaturájuknak, Ngo Tin Tiennek a közreműködésével. Néhány nagy francia vállalat már az amerikaiak tulajdonába került. Nem véletlen, hogy még a reakciós francia sajtó is nagy aggodalommal ir az amerikai gyarmatositók dél-vietnámi aknamunkájáról, a francia és az amerikai üzleti körök közt lévő ellentmondások fokozódásáról.

Az amerikai tábornokok és tanácsadók ugy vélik, a manillai egyezményben (SEATO), valamint Dél-Vietnámnak, Laosznak és Kambodzsának az amerikai védnökség alatt működő „délkelet-ázsiai szerződés szervezetébe" való felvételéről szóló pótjegyzőkönyvben megszabott kötelezettségek teljesen elegendők, hogy Dél-Vietnámban olyan kormány alakuljon, amely lojálisan megengedi az amerikai rablópolitikát, s az amerikaiak által kiképzett és fölszerelt zsoldos hadseregre támaszkodik. Bár a genfi tanácskozás deklarációja megtiltja, hogy Vietnámba katonaságot, fegyverzetet és lőszert szállitsanak, Collins brutálisan kijelenti, hogy a dél-vietnámi hadsereg felszerelésének 90 százaléka amerikai felszerelés lesz. Amerikai katonai képzők vállalják „a felelősséget", hogy „intenziv politikai és katonai kiképzésben" részesitik a baodajista hadsereg katonáit „a Dél-Koreában, a Görögországban és a Törökországban alkalmazott módszerek szerint."

A tények megmutatják, hogy az óceánontuli gyarmatositók hasztalan próbálkoznak a Ngo Tin Tien-kormány helyzetének megszilárditásával, a lakosság viselkedése egyáltalán nem igazolja Collins tábornok számitásait. Ezért a misszió tagjai a saigoni klikk segitségével minden eszközt megragadnak, hogy Dél-Vietnámban elfojtsák az amerikaellenes hangulat növekvő hullámát, fékevesztetten megsemmisitik a lakosság elemi demokratikus jogait és szabadságjogait, terrorizálják a vietnámi hazafiakat, fokozzák a békeharcosok üldözését, elkoboznak könyveket, betiltanak ujságokat. Ngo Tin Tien, akit máris vietnámi Li Szin Mannak neveznek, november végén elrendelte, hogy a falvakban 10.000 ugynevezett „propagandista rohamcsapat" harcoljon a kommunizmus ellen. Ezek a „propagandisták" kulinak, borbélynak, vándorkereskedőnek álcázottan hatolnak be a falvakba, s ott aknamunkát végeznek. Nem érdektelen, hogy a „gazdasági segitség" cimén kiküldött amerikai misszió készségesen átengedte saigoni helyiségét a pogromrendező „propagandisták" „intenziv oktatására"...

Így valósulnak meg a manilai egyezmény hitszegő tervei. A tüzszünet egyáltalán nem változtatta meg az amerikai gyarmatositók indokinai agressziv céljait. Igyekszenek, hogy katonai támaszpontjukká, amerikai gyarmattá változtassák Dél-Vietnámot. Nyiltan és szándékosan szabotálják a fegyverszüneti egyezményt, aláaknázzák a békét, s veszélyeztetik a délkelet-ázsiai népek függetlenségét és biztonságát.

2. A francia vállalkozók „karácsonyi" demagógiája

Az iparvárosok épületeinek falain és egyes francia járások országutjai mentén a cégek reklámjai mellett nemrég feliratok és zászlócskák jelentek meg ezzel a szokatlan felhivással: „Karácsony előtt óvakodjunk az üzemi balesetektől!"

Könnyen megérthetjük, kik agyalták ki e furcsa „karácsonyi" felhivást, ha tudjuk, hogy a vasbányák tulajdonosai, a monopolista Wendel, Raty és a hasonszőrüek ugyanezzel a jelszóval most külön kampányt kezdtek, sőt külön vándorserleget, ugynevezett „biztonságserleget" is alapitottak.

Csak nem akarják enyhiteni büneiket a karácsonyi ünnepek előtt a francia vállalkozók, akik most ilyen szokatlanul „gyengédek" a munkások iránt?

Korántsem. A vállalkozók „gyengédsége" ezuttal is merő demagógia, amelynek az a célja, hogy elterelje a közvélemény figyelmét ennek a nagy társadalmi csapásnak az igazi okairól, s a munkásokat tegye felelőssé a bányákban egyre szaporodó balesetekért. A France Presse hirügynökség ugy tünteti fel ezt a reklámtrükköt, mint a vállalkozók nemesszándéku kisérleteit, hogy figyelmeztessék a bányászokat és az ipari munkásokat állandóan a lehetséges balesetekre, hogy igy elkerüljék a baleseteket.

Rég nem titok, hogy a balesetek a francia kormánykörök népellenes, amerikabarát politikája, a munkavédelem elhanyagolása, a féktelen racionalizálás és a hajcsárrendszer alkalmazása miatt tömeges jelenséggé váltak az ország üzemeiben. Perrin professzor az ősszel Strassbourgban tartott munkavédelmi kongresszuson kijelentette, hogy Franciaországban a nyilvánvalóan csökkentett hivatalos adatok szerint évente körülbelül egymillió üzemi baleset történik, s ebből 2500—3000 halálos. Tehát minden napra csaknem tiz halott és többszáz sebesült jut. Például a 20.000 munkást foglalkoztató vasbányákban minden öt órában 19 sulyos baleset, s minden héten 1 halálos baleset történik.

A vállalkozók „karácsonyi" demagógiája aligha hatja meg a francia munkásokat, akik mindinkább megértik, mik a balesetek igazi okai, s ki a felelős értük.

JAN MAREK.

*) Megjelent a „Tartós békéért, népi demokráciáért!" 51. (319.) számában.

A „Vörös Lobogó" szerkesztősége és kiadóhivatala: Karl Liebknecht utca 2—4 sz. Telefon: Szerkesztőség: 30-87, 15-10, 35-69 és 22-26. Kiadóhivatal: 16-92. Nyomda: 20-77. Intreprinderea Poligrafică Arad. — Taxa poștală plătită în numerar, conf. aprobării No. 53—1945.